# DİNSİZLİĞİN DİNİ İLE MÜCADELE

**Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız,**
**o a onun beynini darmadağın eder.**
**Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir…**
**(Enbiya Suresi, 18)**



## HARUN YAHYA

**Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı**
**"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.**

**Birinci Baskı: Ocak, 2000**
**İkinci Baskı: Nisan, 2002**
**Üçüncü Baskı: Kasım, 2005**
**Dördüncü Baskı: Mart, 2006**
**Beşinci Baskı: Ocak 2008**
**Altıncı Baskı: Mart 2008**

**ARAŞTIRMA**
**YAYINCILIK**

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17 Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

**www.harunyahya.org - www.harunyahya.net**

# İÇİNDEKİLER

# OKUYUCUYA

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu

görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

# YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan

Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

# YARATILIŞ GERÇEĞİ

Tavşanlar büyüdüklerinde 50-70 cm. arasında bir boya ulaşırlar. Arka bacakları ön bacaklarından daha uzun ve güçlüdür. Bu özellikleri sayesinde saatte 60-70 km hızla koşabilir ve bir seferde 6 metre ileriye sıçrayabilirler.

Tüm tavşanlar yaratılıştan bu özelliklere sahip olarak doğarlar. Allah onları hızlı koşucular olarak yaratarak, düşmanlarından korunmalarını sağlamıştır.

***www.unluDarwinistyalanlar.com***

**Çinli bilim adamları tavuskuşunun tüylerinde bulunan ve ışığın farklı dalga boylarını süzüp yansıtabilen küçük tüylerin sahip olduğu hassas bir mekanizmayı ortaya çıkardılar. Şangay'daki Fudan Üniversitesi fizikçilerinden Jian Zi ve arkadaşlarının araştırmalarına göre, tüylerin parlak renkleri iki boyutlu olan ve kristale benzeyen küçük fotonik yapılar tarafından üretilmektedir.**

**Kelebekler aslında saydam olan bir çift zar kanada sahiptirler. Bunlar, yoğunlukları farklı pullarla kaplı olduğu için zar kanatların saydamlıkları belli olmaz. Kelebek kanatlarının aerodinamiğini (hava akımlarından faydalanarak yapılan hareketler) artıran, onlara rengini veren pullardır. Kelebeklerin yaratılışı Yüce Allah'ın sonsuz ilminin örneklerinden birini teşkil etmektedir.**

**Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip (istiva edip) de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir. (Bakara Suresi, 29)**

**Yavru pandalar doğduklarında tam anlamıyla yardıma muhtaçtırlar. Düşmanlar yavru bir pandaya saldırdıklarında annesi güçlü çenesiyle düşmanını ısırarak yavrusunu korumaya çalışır. Oysa anne pandanın güçlü çenesi yavrusunu tuttuğunda oldukça nazik olabilmektedir. Elbette ki her canlıyı yoktan var eden, denetleyen, her an gözleyen ve her canlıya davranışını emreden, yerlerin, göklerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi olan Allah'tır.**

***www.Darwinistaldatmacanınincelikleri.com***

**Panter, leopar gibi büyük kedilerin görme duyusu çok gelişmiştir. Bu sayede geceleri avlanırken avlarının yerini kolayca tespit edebilirler. Kedilerin gözlerinde az ışığa adapte olmak için retinanın arkasında özel bir tabaka bulunur. Bu tabaka göze gelen ışığı alıp büyüterek retinaya yansıtır. Açıktır ki doğada herşeye hakim olan bir akıl ve güç, bu canlıların vücut yapılarına da etki etmektedir. Bu akıl ve gücün sahibi, herşeyin Yaratıcısı olan Allah'tır.**

**Bugün pek çok evrimci, atın evrimi senaryosunun geçersizliğini açıkça kabul eder. Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde evrim teorisinin sorunlarının ele alındığı bir toplantıda söz alan evrimci Boyce Rensberger, atın evrimi senaryosunun fosil kayıtlarında hiçbir dayanağı olmadığını şöylemiştir. (*Boyce Rensberger, Houston Chronicle, 5 Kasım 1980, Bölüm 4, s. 15*)**

***www.hayatinkokeni.com***

**Bitki türleri polenlerini böcekler, kuşlar, arılar ve kelebekler gibi hayvanlara taşıtarak ürerler. Polenlerini hayvanlara dağıttıran bitkilerle bu dağıtımda görev alan hayvanların aralarındaki ilişkiler gözlemcileri hayrete düşürmektedir. Bitkiler hayvanlardaki tavır ve davranışları doğrudan etkilemektedirler. Bu etkiyi yaratan her canlıya ihtiyacını veren Allah'tır.**

***www.evrimaldatmacasi.com***

**İnsan vücudunda, 400'ün üzerinde irili ufaklı güç tribünü yani kas bulunmaktadır. Bazı kaslar örneğin göze giren ışık miktarını ayarlayan kaslar, küçüktür. Bazı kaslar da -insan ağırlığını taşıyan bacak kasları gibi- büyüktür. Ancak büyük veya küçük her kasın çalışma prensibi aynıdır: Milyarlarca küçük motor, Allah'ın ilhamıyla hareket eder ve birarada çalışarak kasların işlev görmesini sağlar.**

**Kayın ağaçlarının hiçbir zaman evrim geçirmediklerini gösteren en vurucu delillerden biri fosil kayıtlarıdır. Fosil kayıtlarında hep aynı görünüm ve özelliklerle izlenen kayın ağacı, on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik dahi**

**geçirmemiştir. Diğer tüm canlılar gibi bu ağaçları da Allah bir anda yaratmıştır.**

***www.yasayanfosiller.com***

***Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi***
***Yaş: 54 - 37 milyon yıl***
***Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kanada***

Yapılan araştırmalarda kaplumbağaların ortalama 300 milyon yıllık fosilleri bulunmuştur. Resimdeki kaplumbağa fosili ise yaklaşık 30 milyon yaşındadır. Aradan geçen zamana rağmen hiçbir değişim göstermeyen, aynı yapıyı koruyan kaplumbağalar reddedilemez bir gerçeği ifade etmektedirler: Canlılar evrim geçirmemiş, kudret sahibi Yüce Allah tarafından yaratılmışlardır.
***Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi***
***Yaş: 37 - 23 milyon yıl***
Bölge: Nebraska, ABD

**Gal sinekleri, bitkilerde "gal" meydana getiren sineklerdir. Gal, söz konusu canlıların larvalarının tükürük salgıları nedeniyle, bitkinin belirli bölgelerinin daha hızlı büyümesiyle ortaya çıkan bozulmadır. Larvalar galin içinde oluşan fazla bitki dokularıyla beslenirler. On milyonlarca yıldır değişmeyen yapılarıyla canlıların evrim geçirmediğini gösteren bir başka canlı da bataklık böceğidir. Resimde görülen amber içindeki fosilde, bataklık böceğiyle birlikte fosilleşmiş gal sineği bulunmaktadır.**

***Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi***
***Yaş: 40 milyon yıl***
**Bölge: Rusya**

**Fosil kayıtlarında, bir bitki türünün küçük değişiklikler sonucunda evrimleşerek bir başka bitkiden meydana geldiğini gösteren tek bir örnek dahi yoktur. Elde edilen sayısız fosil örneği her bir bitkinin kendisine has özelliklerle yaratıldığını ve var olduğu müddet boyunca herhangi bir değişime uğramadığını göstermektedir. Bu gerçeği gösteren bulgulardan biri de resimde görülen 54 - 37 milyon yıllık dallarıyla birlikte karaağaç yaprağı fosilidir.**

***www.yaratilismuzesi.com***

***Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi***
***Yaş: 54 - 37 milyon yıl***
***Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kanada***

***Altta solda bu fosillerden hiçbir farkı olmayan günümüz karaağaç yaprağına bir örnek görülüyor.***

**Kesik kanatlılar familyasına dahil olan böceklerin genel özelliği, kanatlarının kesik yapılı, antenlerinin ise dirsekli olmasıdır. Bu amber örneğinde görülen detayları iyi korunmuş olan böcek, tıpkı günümüzdeki kesik kanatlılar gibi milyonlarca yıl önce de aynı kusursuz ve eksiksiz yapıya sahipti.**

***www.evrimmasali.com***

Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi
Yaş: 25 milyon yıl
Bölge: Dominik Cumhuriyeti

***Resimdeki yengeç fosili 70 milyon yıl yaşındadır. 70 milyon yıl önce yaşayan yengeçlerin fizyolojik özellikleriyle günümüzde yaşayan yengeçler arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. Yengeçler de, canlıların milyonlarca yıl içinde değişerek birbirlerinden türedikleri iddiasında bulunan evrim teorisinin geçersiz olduğunu kanıtlamaktadır.***

***www.unludarwinistyalanlar.com***

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 70 milyon yıl
Bölge: Belçika

Yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramayan canlılar, Darwinistlerin canlılığın kökeni ve gelişimi hakkındaki tüm iddialarını çürütmektedir. Darwinistler canlıların sürekli olarak değiştiklerini, yani sözde evrim geçirdiklerini söylemektedir. Fosiller ise, canlıların var oldukları ilk andan itibaren hiç değişmediklerini göstermektedir. Bunun

anlamı ise açıktır: Canlılar evrimleşmemiş, Yüce Allah tarafından yaratılmışlardır.

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi
Yaş: 300 milyon yıl
Bölge: İngiltere

***Amber içindeki bal arısı bugünkü bal arılarıyla tıpatıp aynıdır. Bal arıları milyonlarca yıldır aynı vücut mekanizmaları ile, aynı sosyal düzen içinde yaşamlarını sürdürmektedirler. Arı kovanlarında asla evrimcilerin iddia ettikleri gibi bir "yaşam savaşı"na rastlanmamaktadır. Tam tersine kraliçe, erkek ve işçilerden oluşan arı kovanlarında son derece fedakar ve iş birliği içinde davranışlar görülmektedir.***

***www.yaratilisatlasi.com***

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 45 milyon yıl
Bölge: Rusya

**Bethylidae familyasına dahil olan arıların özelliği, vücutlarının küçük, başlarının üstten basık olmasıdır. Diğer tüm arı türleri gibi bu familyaya dahil arılar da fosil kayıtlarında hep aynı özellik ve yapılarıyla karşımıza çıkmaktadır. Bu durumun anlamı açıktır: On milyonlarca yıl boyunca, değişmeden kalan bu arılar evrim geçirmemiş, Yüce Allah tarafından yaratılmışlardır.**

***www.bbcyanilgilari.com***

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 45 milyon yıl
Bölge: Rusya

**Bugüne kadar evrimcilerin delil olarak öne sürdüğü her fosil sahte veya geçersiz çıkmıştır. Evrimciler, soyu tükenmiş canlılara ait fosilleri bulup her defasında ya "yeni keşfedilen ata" ya da hayali "aranan ara canlı" benzeri sloganlarla tanıtmaya kalkışırlar. Delil diye öne sürdükleri fosiller ciddi incelemelere tabi tutulduklarında ise, bunların evrimle hiçbir ilgilerinin olmadığı hemen anlaşılmaktadır.**

***www.darwinistleresorun.com***

Dönem: Senozoik zaman, Miosen dönemi
Yaş: 23 - 5 milyon yıl
Bölge: Çin

Örümceklerin yüz milyonlarca yıldır hep örümcek olarak var olduklarını gösteren pek çok fosil örneği bulunmaktadır. Bu fosil örneklerinden birisi de resimde görülen 45 milyon yıllık amber içindeki örümcek fosilidir. 100 milyon yıl önce yaşamış örümcekler de, 50 milyon yıl önce yaşamış örümcekler de, günümüzde yaşayan örümcekler de hep aynıdır.

***Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi***
***Yaş: 45 milyon yıl***
***Bölge: Litvanya***

**Kuzey kıtanın serin bölgelerinde yaşayan dağ külü ağacı, Sorbus cinsi bir bitkidir. Bitkilerin kökeni konusunda Darwinistleri çıkmaza sokan fosil bulgularından biri de bu bitkiye ait fosillerdir. Çünkü fosil bulguları söz konusu ağacın tarihin hiçbir döneminde, evrimsel bir süreçten geçmediğini ortaya koymaktadır.**

***www.canlilarinevrimi.com***

***Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi***
***Yaş: 54 - 37 milyon yıl***
***Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kanada***

# GİRİŞ

Kitabın adını okuduğunuz zaman belki de kendinize "Dinsizliğin dini" ne demek diye sormuş olabilirsiniz. Çünkü birçok insana göre din kavramı sadece Allah'ın vahyine dayalı kutsal dinleri içermektedir. Veya "batıl" din olarak bilinen bir kısım inançlar vardır ki; bunlar da Budizm, Hinduizm gibi öğretilerdir. Dinsizlik ise, adından da anlaşılacağı gibi, din ahlakını bütünüyle reddeden, Allah'ın varlığını inkar eden bir anlayıştır.

Fakat şu an dünya üzerinde "din" olarak adlandırılmayan ama aslında adeta bir din gibi benimsenmiş başka inanç sistemleri de mevcuttur. İşte biz bu kitapta dünya üzerinde hakim olan materyalizm, komünizm gibi ideolojileri, bunların kendilerine sözde bilimsel dayanak olarak gördükleri Darwinizm'i ve bunların dışında da dinsizliğe dayalı tüm sistemleri "dinsizliğin dinleri" olarak tanımladık. Çünkü bu ideolojiler, inançlarıyla, uygulamalarıyla, günlük hayata yönelik kurallarıyla dinsiz bir din halini almışlardır. Her birinin adeta ilah olarak gördükleri önderleri, her bir kelimesini ezbere bildikleri ve asla değiştirilemeyecek birer gerçek olarak kabul ettikleri kitapları vardır. Bu sahte dinler çok büyük bir hızla yayılmakta, takipçilerinin sayısı günden güne artmaktadır. Çünkü bunların peşinden gidenler "dinsizliğin dini"ni hakim kılmak için çok ciddi bir çaba içindedirler. Kitaplar yazarak, makaleler yayınlayarak, sürekli bu batıl dinlerin tebliğini yaparak hak dine karşı mücadele etmektedirler.

Dinsizlik dinini savunanların karşılarındaki en büyük engeller ise, Allah'ın inanan kullarına bir rehber olarak indirdiği vahyi, yani Kuran-ı Kerim'dir ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetidir. Kuran'da, sözünü ettiğimiz batıl dinlerle yapılacak olan mücadele tarif edilmekte ve bu şerefli görev inananlara verilmektedir. Allah'ın vahyine uyan samimi Müslümanların üzerine çok büyük bir sorumluluk düşmektedir. Bu batıl dinlerin geçersizliğini anlatma hizmetini üzerine alacak, bu uğurda çok ciddi bir şekilde çaba sarf edecek, elindeki tüm imkanları bu yolda kullanacak inançlı kişilere ihtiyaç duyulmaktadır.

Geçtiğimiz 20. yüzyılda ve içinde bulunduğumuz dönemde, dinsizlik dini belki de tarihte ilk defa bu kadar fazla yayılma imkanı bulmuştur ve bu dinin bağlıları da Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi **"hakkı batıl ile geçersiz kılmak için"** (Kehf Suresi, 56) mücadele vermektedirler. Bu nedenle de özellikle bu dönemde, Kuran'da tarif edilen bu şerefli mücadele içinde yer almak, dinsizliğin dininin tüm dayanaklarını fikri anlamda geçersiz kılmak çok büyük bir önem taşımaktadır.

Allah bu şerefli görevi üstlenen kullarına çok önemli bir müjde de

vermiştir. Kuran'da, **"Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size."** (Enbiya Suresi, 18) ayetinde haber verildiği üzere, batıl mutlaka yok olacaktır.

# DİNSİZLİĞİN DİNLERİ: MATERYALİZM VE DARWINİZM

Maddecilik ya da günümüzde kullanılan adıyla materyalizm, tarihin çok eski dönemlerinden beri var olan fikir sistemlerinden biridir. Materyalizm, tek gerçek varlığın madde olduğunu savunur. Bu batıl anlayışa göre madde ezelden beri vardır ve sonsuza kadar da varlığını sürdürecektir. Materyalizmin en önemli özelliği ise bir Yaratıcı'nın varlığını ve her türlü dini inancı reddetmesidir. Yeryüzünde dinsizliği kendine temel prensip edinen pek çok akım, ideoloji ve fikir sistemi bulunmaktadır. Ancak materyalizm, dini inkar eden bu akımların büyük bir bölümünün temelini oluşturur. Diğer bir deyişle dinsizliğin en etkin dini materyalizmdir.

Maddeci anlayışa, Sümerlerden, eski Yunan dinlerine kadar tarihin her döneminde rastlanmıştır. Ancak bu batıl inanış asıl olarak 19. yüzyılda yaygınlaşıp, yerleşik bir fikir sistemi haline gelmiştir. Çok büyük bir hızla yaygınlaşan bu maddeci anlayışın önünde her zaman için önemli bir engel bulunmuştur. Maddenin ezeli olduğunu iddia eden materyalizmin önündeki bu büyük engel, "evrenin ve canlılığın nasıl meydana geldiği" sorusudur.

Aynı yüzyıl içinde, Charles Darwin'in ortaya attığı evrim teorisi, materyalistlerin önünde bir engel teşkil eden bu soruya tam da onların aradıkları -ama aslında hiçbir geçerliliği olmayan- cevabı vermiştir. Darwin'in ortaya attığı asılsız teoriye göre cansız maddeler kendi kendilerini rastgele gelişen bazı olaylarla organize etmişler ve bunun sonucunda ilk hücre tesadüfen var olmuştur. Ve Darwinizm'e göre yeryüzündeki canlıların tümü, bu ilk hücrenin tesadüfler sonucunda evrimleşmesiyle meydana gelmiştir.

Darwin, bu iddialarıyla aslında bilim tarihindeki en büyük yanılgının mimarıdır. Hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmayan teorisi, kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme"dir. Hatta Darwin'in, *Türlerin Kökeni* isimli kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, evrim teorisi birçok önemli soru karşısında çaresiz kalmıştır.

Yine de Darwin, bilim geliştikçe teorisinin önündeki bu zorlukları aşabileceğini ve yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini ummuştur. Bunu da kitabında sık sık belirtmiştir. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır. Öyle ki evrim teorisi bugün, lehinde yürütülen tüm

propagandalara rağmen, Avustralyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton'ın *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim, Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında vurguladığı gibi "kriz içinde bir teori"dir.[1]

Ancak 19. yüzyılda evrim teorisi ile ilgili bilimsel gerçekler bilinmiyordu. Ve kendilerine bilimsel bir destek arayan materyalistler için bu teori kaçırılmayacak bir fırsattı. Çünkü Charles Darwin, teorisine dayanarak bir Yaratıcı'nın varlığını inkar ediyordu. O dönemde insanın başıboş tesadüflerin etkisiyle cansız maddelerden oluştuğu iddiası, materyalistlerin en fazla duymak istedikleri şeydi.

Evrim teorisine getirdiği eleştirilerle ve yayınladığı kitaplarla akademik çevrelerde çok saygın bir yere sahip olan Chicago Üniversitesi profesörlerinden Phillip Johnson, evrim teorisinin dinsiz fikir akımları için taşıdığı önemi şöyle açıklamaktadır:

... Darwinizm'in kabul edilmesi Allah'ın varlığının inkar edilmesi anlamına geliyordu ve sonuç olarak Allah'ın vahyine dayalı dinin yerine evrimsel natüralizme dayalı yeni bir inanç oluşturuldu. Bu yeni inanç sadece bilimin değil, hükümetlerin, hukukun ve ahlakın da temel inancını oluşturdu, modernizmin temel dini felsefesi sayıldı.[2]

Peki Phillip Johnson'ın yukarıdaki sözleriyle de ifade ettiği bu dinsiz felsefenin sahiplerinin gerçek amaçları nedir?

Allah'ın varlığını ve din ahlakını inkar eden bir toplum oluşturmak isteyen materyalistler, insanın, karşısında kendisini sorumlu hissedeceği bir varlık olmadığını iddia ederler. Kendi çarpık anlayışları nedeniyle, insanın başıboş ve sorumsuz olmasını ve hiç kimseye hesap vermek zorunda olmamasını isterler. Materyalistlerin bu cahilce tutkusu, materyalist bir bilim adamı tarafından şöyle özetlenmektedir:

İnsan, evrende anlama kapasitesine ve potansiyeline sahip tek varlıktır. Ama bilinçsiz ve akılsız maddelerin bir ürünüdür. Böylece dünyaya gelişini kendisi başarmış olan insan, sadece kendisine karşı sorumludur. [3]

Yukarıdaki alıntıda ifade edilenin ne kadar mantıksız bir çıkarım olduğu, akıl ve vicdan sahibi her insanın rahatlıkla anlayabileceği bir gerçektir. Bu sözlerin sahibi olan materyalist bilim adamı, insanın dünyaya gelişinin kendi başarısı olduğunu iddia etmektedir. Oysa açıktır ki insan dünyaya gelişinin hiçbir aşamasında irade kullanmamış ve karar yetkisine de sahip olmamıştır. Allah insanı yeryüzünde kusursuzca var etmiştir. Ama tarih boyunca materyalist zihniyetin kendini "sorumsuz" hissetme tutkusu, onu bilinçsiz ve akılsız maddelerden bilinçli ve akılcı planlamalar bekleme hezeyanına sürüklemiştir.

Ayrıca şunu da hatırlatmak gerekir ki, dinsizlerin yukarıda ifade

edilen bu başıboş ve sorumsuz bırakılma istekleri sadece 19 ve 20. yüzyılda yaşayan materyalistlere ve evrimcilere ait değildir. Allah Kuran'da geçmiş topluluklarda da aynı düşünce yapısına sahip insanların bulunduğunu şu şekilde bildirmiştir:

**İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor? Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.' Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı. (Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir? (Kıyamet Suresi, 36-40)**

Allah insanı bir damla sudan yaratmış ardından ayetlerde de bildirildiği gibi ona "düzen içinde biçim vermiş"tir. Yani insanın kendi varlığı hakkında herhangi bir karar yetkisi yoktur; çünkü yaratılmıştır. Ama Allah'ın bu apaçık lütfuna rağmen kimi insanlar -yukarıdaki örnekte görüldüğü gibi- kendi iradeleriyle yeryüzünde bulundukları ve "başıboş" oldukları iddiasında bulunabilmektedirler.

Maddeci fikir sistemlerinin ve evrim teorisinin "sorumsuz, başıboş insan özlemi", günümüzde de toplum yapısına, bilim ve fikir dünyasına hakimdir. Bu sebeple manevi değerleri hiçe sayan, toplumdaki dirlik ve düzeni sağlayan tüm ahlaki değerlere karşı savaş açan bu çarpık anlayışın bir sonucu olarak, giderek artan bir hızla ahlaki dejenerasyona uğrayan nesiller yetiştirilmiştir.

Bugün bilim, materyalist düşüncenin ve evrim teorisinin geçersiz olduklarını, hiçbir bilimsel delile dayanmadıklarını, hatta bilimsel bulgular ile yalanlandıklarını açıkça göstermektedir. Ancak 150 yıl boyunca ısrarla sürdürülen toplumsal telkin nedeniyle, materyalist düşünce ve evrim teorisi hala birçok insan tarafından sanki ispatlanmış birer gerçek gibi savunulmaktadır. Çünkü bu anlayışın öncülerinin, Allah'ın varlığını inkar edebilmeleri, insanları din ahlakından ve her türlü manevi değerden uzak tutabilmeleri için materyalizme ve evrim teorisine ihtiyaçları vardır. Aksi takdirde ellerinde dinsizliklerini telkin edebilecekleri herhangi bir malzeme kalmayacaktır.

## Neden Bilimin Yalanladığı Bir Teoriyi Hala Savunuyorlar?

Günümüzde pek çok bilim adamı, bilimsel gerçeklere rağmen neden hala evrim teorisini ve materyalizmi savunduklarını aslında açıkça itiraf etmektedir. Örneğin Philip Johnson, evrim teorisinin ateşli

savunucularından ve günümüzün en koyu materyalistlerinden biri olan Harvard Üniversitesi'nden genetikçi Richard Lewontin'in bir bilim adamı olarak amacını belirttiği cümlesini aktarmış ve şu yorumu yapmıştır:

Asıl sorun insanlara en yakın yıldızın ne kadar uzaklıkta olduğunu göstermek veya hangi genlerin hangi bilgiyi içerdiği hakkında bilgi vermek değildir… Asıl sorun insanların dünya ile ilgili irrasyonel ve doğa üstü açıklamaları reddetmelerini sağlamaktır. İnsanların öğrenmesi gereken, ister beğenin ister beğenmeyin, şudur: "Biz, tüm fenomenleri maddelerin arasındaki maddi ilişkilerden doğan, maddi bir dünyada yaşayan, maddi varlıklarız". Diğer bir deyişle insanlar Allah'ın varlığını inkar eden materyalizme inanmalıdır…[4]

Lewontin'in bu ifadeleri, maddeci fikri savunanların aslında nasıl çarpık bir mantık anlayışına sahip olduklarını da göstermektedir. Çünkü bugün bilimin ortaya koyduğu gerçekler, materyalizmin öne sürdüğü iddiaların akıl ve mantıkla taban tabana zıt olduğunu ortaya koymuştur. Ama materyalistler her türlü bilimsel delile rağmen, körü körüne bağlandıkları inançlarını korumakta kararlıdırlar ve bu uğurda hizmetlerini sürdürmektedirler. Sydney Üniversitesi'nden, antropolog Dr. Michael Walker da evrim teorisine neden hizmet edildiğini şöyle açıklamaktadır:

Birçok bilim adamı ve teknoloji uzmanının Darwin'in teorisine onay veriyor olmalarının tek nedeninin, bu teorinin Yaratıcı'nın varlığını reddetmesi olduğunu kabul etmek zorundayız.[5]

Darwinizm'in bilim dışı iddialarını reddeden saygın bilim adamı Phillip Johnson ise, Darwinizm'in neden bilimin dinsiz liderleri için "yeri doldurulamaz" bir önemi olduğunu ve neden her ne pahasına olursa olsun onu korumaya çalıştıklarını şöyle anlatır:

Modern bilimin liderleri, kendilerini 'dindarlara' -yani bir Yaratıcı'nın var olduğuna inananlara- karşı girişilen bir savaşın öncüleri olarak görmekteler… Darwinizm ise, 'dine' karşı girişilen bu savaşta yeri doldurulamaz ideolojik bir rol oynamaktadır. İşte bu nedenle bugün bilim çevreleri, Darwinizm'i test etmeyi değil, ne olursa olsun korumayı kendilerine amaç edinmişlerdir. Bilimsel araştırmaların kuralları da, bu ideolojiyi doğrulayacak şekilde belirlenmektedir.[6]

Materyalist ve ateist felsefenin en önde gelen savunucuları ve bunları tüm dünyaya yaymayı kendilerine hedef edinen "dinsizliğin önderleri", Johnson'ın da belirttiği gibi, Darwin'in evrim teorisine kendi ideolojilerine sözde bilimsel bir dayanak sağladığı için sahip çıkmışlardır.

Bu durumun örneklerine geçmişte, evrim teorisinin ilk ortaya atıldığı günlerde de rastlanmıştır. Örneğin diyalektik materyalizmin kurucularından, din düşmanı Friedrich Engels evrim teorisinin, kendi

savunduğu fikirler açısından ne kadar önemli olduğunu defalarca ifade etmiştir. Engels, Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabını okuduktan sonra şöyle demiştir:

Bizim teorimiz evrimin teorisidir, ezberlenecek ve mekanik olarak yinelenecek bir dogma değildir.[7]

Diyalektik materyalizmin diğer ünlü ismi Karl Marx ise, yakın dostu Friedrich Engels'e yazdığı bir mektupta Darwinizm hakkındaki düşüncelerini şöyle ifade etmiştir:

Bizim görüşlerimizin tabii tarih temelini içeren kitap işte budur.[8]

Amerikalı botanik profesörü Conway Zirckle ise, komünizmin kurucuları olan Marx ve Engels'in Darwinizm'i neden benimsediklerini aşağıdaki sözleriyle açıklar:

Marx ve Engels, evrim teorisini, Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabı yayınlanır yayınlanmaz benimsediler… Evrim, komünizmin kurucuları için, insanlığın doğaüstü bir gücün müdahalesi olmadan nasıl ortaya çıkmış olabileceği sorusuna getirilen cevaptı ve dolayısıyla savundukları materyalist felsefenin temellerini desteklemek için kullanılabilirdi. Dahası, Darwin'in evrimi yorumlama biçimi -yani evrimin bir doğal seleksiyon süreci içinde geliştiği teorisi- onlara o zamana dek hakim olan teolojik (dini) düşüncelere karşı koyma fırsatı veriyordu. Doğal seleksiyon teorisi sayesinde, bilim adamları organik dünyayı materyalist bir terminoloji ile yorumlama şansı elde etmiş oluyorlardı.[9]

Bu ifadelerden de açıkça anlaşıldığı gibi, materyalist bir dünya görüşüne sahip olan Marx ve Engels'in, Darwin'i desteklemelerinin ardındaki tek neden dine olan düşmanlıklarıydı. Aslında bilimsel açıdan hiçbir değeri olmayan, yalnızca Darwin'in hayal gücünden kaynaklanan bazı mekanizmalara ısrarla sahip çıkmaları bu yüzdendi. Nitekim Friedrich Engels bir kitabında Darwin'in teorisini niçin önemli gördüğünü şöyle ifade etmişti:

Darwin, bütün organik varlıkların, bitkilerin, hayvanların ve insanın kendisinin, milyonlarca yıldır olagelen bir evrim sürecinin ürünleri olduğunu kanıtlayarak metafizik doğa görüşüne en ağır darbeyi indirdi.[10]

Görüldüğü gibi Engels, evrim teorisinin yeryüzündeki milyonlarca çeşit canlının nasıl var olduğunu açıklayabildiğini zannetme yanılgısına düşmüştü. Ama Darwin'in teorisinin kanıtlanmış olduğunu zanneden ve döneminin bilimsel açıdan geri kalmışlığını ortaya koyan yalnızca Engels değildi. Geçmişte yaşamış komünist ve dinsiz liderlerin en kanlısı olarak bilinen Joseph Stalin de otobiyografisinde evrim teorisine verdiği öneme şöyle dikkat çekmişti:

Okullardaki öğrencilerimizin zihnini altı günde yaratılış efsanesinden

temizlemek için onlara üç şeyi özellikle öğretmeliyiz: Dünyanın yaşını, jeolojik orijinini ve Darwin'in öğretilerini.[11]

Görüldüğü gibi materyalist inanışa sahip fikir akımlarının ve Darwin'in evrim teorisinin ortak oldukları nokta dinsizliktir. Bu fikir akımlarını savunanların yegane amaçları insanların tamamına Allah'ın varlığını inkar ettirebilmektir. Allah, **"Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler."** (Kasas Suresi, 41) ayetiyle insanların inkar etmeleri için çaba sarf eden bu liderlerin varlığını Kuran'da bildirmektedir. (Detaylı bilgi için bkz. Dinsizliğin "Ateşe Çağıran" Önderleri bölümü)

Ancak Allah başka bir ayette, insanları inkara sürükleyenlerin uğrayacakları sona da şu şekilde dikkat çekmektedir:

**... Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (Enam Suresi, 157)**

Materyalizmin çökertilmesi, aynı zamanda dünya üzerinde gün geçtikçe daha fazla yaygınlaşan dinsizliğin ortadan kaldırılması anlamına da gelmektedir. Bunun içinse, insanlara maddenin ezeli ve ebedi olmadığının anlatılması ve evrim teorisinin bilimsel açıdan tamamen geçersiz bir teori olduğunun duyurulması gerekmektedir. (Kitabın "Maddenin Ardındaki Sır" bölümünde maddenin ezeli ve ebedi olmadığına yönelik bilgiler verilmektedir ve materyalistlerin kendi ifadeleriyle bu bilgiler, "materyalizmin tüm kültür dokusunu yok etmekte"dir.) Bu sayede Allah'ın varlığını inkar eden düşünce sistemlerinin tamamı yok edilmiş olacaktır.

Bu, materyalizmi bekleyen kaçınılmaz sondur. Allah'ın bir ayetinde bildirdiği gibi; **"Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir."** (Araf Suresi, 139)

## Darwinizm'in Dinsizlik İçin Önemi

Belki bu kitabı okuyanların bazıları, Darwinizm ve materyalizm gibi fikirlerin dinsizliğin en önemli dayanağı sayılamayacağını, çoğu insanın bu kavramlardan hiç haberi olmadığı halde dinsiz ya da dinden tamamen habersiz bir yaşam sürdüğünü düşünüyor olabilir. Bu fikir ilk bakışta doğru gibi durabilir: İçinde bulunduğumuz çağa bakıldığında, insanların çoğunun hiçbir şey düşünmemeye dayalı bir hayat sürdükleri

görülmektedir. Özellikle gençler arasında, sadece bol para kazanıp eğlenceli hayat sürmeye dayalı yüzeysel bir kültür gelişmiştir. Bu yüzeysel kültür içinde "ben nasıl var oldum, kim beni yarattı" gibi sorulara yer yoktur. Bu insanlar ne kendilerini Allah'ın yaratmış olduğunu düşünürler, ne de sapkın ideolojilerinin bilincindedirler. Kafalarını dolduran düşünceler, film yıldızlarının hayatları, pop şarkıcılarının skandalları ve buna benzer tamamen boş konulardır. Toplumun büyük kısmı da yine nasıl var oldukları gibi "derin" konularla ilgilenmez. İnsanların bütün düşünceleri -kendi deyimleriyle- "geçim derdi" ya da benzeri dünyevi konular ve güncel meseleler üzerine yoğunlaşmıştır.

Sonuçta toplumda Darwinizm'e inanan, materyalist felsefeyi bilinçli olarak benimseyen insanların oranı hiçbir zaman büyük bir yüzde oluşturmaz. Bazı insanların din ahlakından uzak durmalarının nedeni, çoğunlukla akıllarının bomboş olmasıdır. İşte bu nedenle de, yukarıda sözünü ettiğimiz "Darwinizm ve materyalizm bu kadar önemli mi?" sorusu doğmaktadır. Ancak eğer bu tablo biraz daha yakından incelenirse, gerçekte Darwinizm'in dinsizliği ayakta tutan en önemli unsur olduğu görülür. Çünkü Darwinizm'i benimseyen kitle, toplum içindeki oranı az da olsa, o topluma fikri açıdan yön veren kitledir. Örneğin ABD'de yapılan bir kamuoyu araştırmasında, toplumun sadece %9'unun ateist evrimci olduğu ortaya çıkmıştır. Ama bu %9'luk kesim, üniversitelerde, medyada, resmi bilim kurumlarında ya da film sanayisinde hakim durumdadır. Topluma yön veren, eğitim politikasını belirleyen, medya yoluyla halkın bilincini şekillendiren kesim, büyük ölçüde söz konusu ateist evrimcilerden oluşmaktadır.

Dikkatli bir biçimde bakılırsa, aynı durumun pek çok ülkede geçerli olduğu görülür. Bu noktada ilgi çekici bir gösterge, komünist ideolojiyi savunan kimselerin, fikri ve kültürel alanlardaki çabasıdır. Bilindiği gibi bugün komünizm, birkaç ülke dışında, siyasi bir sistem olarak çökmüştür. Ama gerçekte komünizm hala bazı çevrelerce yoğun olarak gündemde tutulabilmektedir. Çünkü önemli olan komünizmin fikri temelini oluşturan materyalist felsefedir ve materyalist felsefe hala yaşamaktadır.

Komünistler de "Marx'ın ekonomi teorisinde bazı yanılgılar vardı ama materyalizm yaşıyor" mesajını sık sık vermektedirler. Pek çok ülkeye bakıldığında, komünistlerin kültürel yönden ciddi bir örgütlenme içinde oldukları, sanat, bilim, felsefe gibi alanlarda son derece önemli bir etki sağladıkları görülebilir. Yayınevlerinin önemli bir bölümü, onların denetimindedir. Kitap fuarlarında onların fikriyatı ön plana çıkmaktadır. Büyük medya kuruluşlarını yönlendiren, buralarda köşe yazarlığı yapan kişilerin önemli bir bölümü de, "68 kuşağı" olarak bilinen veya "eski tüfek"

olarak tanımlanan Marksist kökenli kimselerdir. Bunlar komünizmin ekonomik olarak çöktüğünü kabul etmelerine rağmen, materyalist felsefeye olan bağlılıklarını sürdürmekte ve kendilerince "din halkın afyonudur" diye düşünmeye devam etmektedirler.

İşte Darwinizm, bu kimselerin dinidir. Darwinizm'e her ne olursa olsun körü körüne inanmakta ve ellerindeki imkanları kullanarak bu teoriyi yaşatmak için çaba harcamaktadırlar. Toplumun önemli bir bölümü "ben nasıl var oldum" sorusu üzerinde hiç düşünmeden bomboş bir zihinle yaşıyor olabilir. Ama bu soruyu düşünen insanların çoğu, az önce belirttiğimiz komünist örgütlenme yüzünden, Darwinizm'le aldatılmaktadır.

Genç bir insan üniversiteye gittiğinde Darwinist hocaların telkini altında kalmakta, kitap fuarını gezdiğinde Darwinist ve ateist kitaplarla karşılaşmakta, bir sanat galerisine, tiyatro oyununa gittiğinde, yine aynı mesajlara maruz kalmaktadır. Böylece toplumun eğitimli ve kentli kesimini etkisi altına alan dinsiz bir kültür oluşturulmaktadır. Darwinizm ise bu kültürün en büyük dayanağıdır.

Bu büyünün etkisi altına girmiş olanlar, Darwinizm'i bilimsel bir gerçek sanmakta, din ahlakını ise sözde "halk kesimlerinin sahip olduğu geleneksel bir inanç" olarak görmektedir. Nitekim Kuran'da inkarcıların, **"Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Eskilerin masalları"** (Nahl Suresi, 24) diye cevap verdikleri bildirilmektedir. Oysa gerçekte din ahlakının yaşanması, insanın Yaratıcımız olan Allah'a dönüp-yönelmesidir, Rabbimiz'in bildirdiği hak olan bir gerçektir. Ama Darwinizm'le aldatılan kişiler, bu gerçeği kavrayamayacak kadar şuursuzlaşmıştır.

Bu din ahlakından uzak kültürün ortadan kaldırılması için, Darwinizm'in ve materyalist felsefenin ilmi yöntemle yıkılması zorunludur.

# MATERYALİZMİN OLUŞTURDUĞU SAHTE DİNLER

Önceki bölümde de gördüğümüz gibi insanları din ahlakını yaşamaktan uzaklaştıran, manevi değerlerini tahrip eden en tehlikeli fikir akımlarından biri materyalizmdir. Günümüz toplumlarının büyük bir bölümü, farkında olsun veya olmasın, materyalist dünya görüşünün etkisi altındadır. Ancak burada önemli bir noktanın belirtilmesi gerekmektedir. Materyalist dünya görüşüne sahip olmanın tek göstergesi, Allah'ın varlığını açıkça inkar etmek değildir. İnsanların büyük bir bölümü Allah'ın varlığını kabul ederler, ama buna rağmen maddeci bir bakış açısına sahiptirler. Kuran'da bu çarpık mantığa sahip insanlarla ilgili çok sayıda ayet vardır. Bu ayetlerden bazılarında şöyle buyrulmaktadır:

**De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hala çevriliyorsunuz? (Yunus Suresi, 31-32)**

**De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) Yeryüzü ve onun içinde olanlar kimindir?" "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" De ki: "Yedi göğün Rabbi ve büyük Arş'ın Rabbi kimdir?" "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de sakınmayacak mısınız?" De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) Herşeyin melekutu (mülk ve yönetimi) kimin elindedir? Ki O, koruyup kolluyorken Kendisi korunmuyor." "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Öyleyse nasıl oluyor da böyle büyüleniyorsunuz?" Hayır, Biz onlara hakkı getirdik, ancak onlar gerçekten yalancıdırlar. (Müminun Suresi, 84-90)**

**Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki: "Gördünüz mü-haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldırabilirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup-önleyebilecekler mi" De ki:**

**"Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler." (Zümer Suresi, 38)**

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi, bu kişilere inançları sorulduğunda Allah'a ve dine inandıklarını söylerler. Fakat Allah'ın kudretini gereği gibi takdir edemez, O'na başka varlıkları ortak koşarlar. İşte bu insanlar, hak dinden uzak bir bakış açısının oluşturduğu sahte dinlere mensupturlar. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de insanların bir bölümü "din" olarak Allah'ın vahyine dayalı gerçek dine değil, özünü dinsizliğin oluşturduğu sahte ve yapay dinlere uymaktadır.

Yukarıda sözünü ettiğimiz insanların yanı sıra bir de açıkça Allah'ı ve ahireti inkar eden kişiler vardır. Bu kişiler diğer insanların da kendileri gibi inkara yönelmeleri için çaba harcarlar. Günümüzde birçoğu, materyalizmin ve evrim teorisinin bağlıları olarak karşımıza çıkan bu insanlar, diğer insanlara da kendi inançları doğrultusunda telkinlerde bulunurlar.

Ancak materyalistlerin, Allah'ın varlığını bilen, ama gücünü takdir edemeyen geleneksel bir din anlayışına sahip toplumlarda uyguladıkları yöntemler, ateizme daha yatkın olan toplumlarda uyguladıklarından farklıdır. Materyalistler, her toplumun yapısına göre şekillendirdikleri yeni dinler ve maddeyi esas alan telkinlerle insanları, Allah'ın elçileri vasıtasıyla indirdiği hak dinlerden uzaklaştırmaya çalışırlar.

İçine hurafelerin katıldığı, özünden uzaklaştırılan bir din anlayışına sahip insanların ise dinsizlikle mücadele etmesi ve dinsizliği etkisiz hale getirmesi imkansızdır. Hatta böyle bir din anlayışı dinsizliğe -bilerek veya bilmeyerek- destek sağlayacaktır. Bu nedenle materyalist bakış açısıyla oluşturulan sahte dinlerin özelliklerinin üzerinde durmak ve bu sapkın din anlayışlarını tanımak dinsizlikle mücadele konusunda son derece önemlidir. İlerleyen sayfalarda öncelikle dinsizliğin dinlerinden bu kitaba konu olan ikisinin, yani materyalist ve evrimci dinin bazı özellikleri üzerinde duracağız. Ve bu sahte dinlerin inanç şekillerinin, Kuran'da bildirilen putperest inançlarla aralarındaki dikkat çekici benzerlikleri inceleyeceğiz.

## 20. Yüzyılın Putperestleri

Allah Kuran'da, Kendisi'nden başka varlıklara tapan, cansız putları ilah edinen insanların varlığından ve elçilerinin bu insanlarla olan mücadelesinden söz etmektedir. Birçok insan geçmişte yaşamış olan ve cansız putlara tapan bu toplumların ilkel bir yaşam sürdüklerini ve bu nedenle böyle bir din anlayışına sahip olduklarını zanneder. Hatta

günümüzdeki bazı geri kalmış Afrika kabilelerinin totemlere tapmalarını da, bu toplumların ilkelliği ile bağdaştırır.

Oysa Kuran'da puta taptıkları belirtilen toplumların inanç ve bakış açılarını dikkatlice incelediğimizde, günümüz insanlarının bir kısmının yaşayışlarıyla aralarında çok büyük benzerlikler olduğunu fark ederiz. Bu putperest toplumlar nasıl kendilerine cansız heykelleri, tahtadan, taştan yapılmış eşyaları ilah edinmişlerse, günümüzde de cansız maddeleri kendilerine bir nevi ilah kabul eden anlayışlar vardır. Putperestlerle günümüzdeki birtakım anlayışlar arasındaki benzerliklere geçmeden önce, Kuran'da Allah'ın putperest toplumlar hakkında verdiği bazı bilgiler üzerinde duralım.

Kuran'da sözü edilen putperest topluluklardan biri Hz. İbrahim'in kavmidir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**(İbrahim) Hani babasına demişti: "Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun? (Meryem Suresi, 42)**

**(İbrahim) Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir? "Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler. Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz." (Enbiya Suresi, 52-54)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi Hz. İbrahim'in babası ve kavmi, kendi elleriyle oluşturdukları, hiçbir şeyi yaratmaya güç yetiremeyen cansız maddeleri ilah olarak kabul etmişlerdi. Bir varlığı ilah olarak kabul etmenin anlamı, o varlığın yaratma, rızık verme, bereket verme, şifa verme, azap verme, doğa olaylarını yaratma gibi özelliklerin tümüne veya bir kısmına sahip olduğunu kabul etmek demektir. Hz. İbrahim döneminde böylesine ilkel bir inanca sahip olan putperestler kendi elleriyle yaptıkları cansız heykellerin bu tür özelliklere sahip olduklarını öne sürüyor ve onların önünde bel bükerek bu putlara ibadet ediyorlardı.

Bu kavmin günümüzdeki bazı inanç sistemleriyle olan şaşırtıcı benzerliklerini ise ilerleyen satırlarda ele alacağız.

## Günümüz Toplumlarında Hakim Olan Putperest İnanç

Putperestler, taştan, tahtadan oyulmuş, cansız, konuşma yeteneği olmayan, kısacası hiçbir şeye güç yetiremeyen heykellerin güç sahibi olduklarını iddia etmişlerdir. Hatta bu putların tüm evreni yarattıklarına ve evrenin işleyişi için gereken kontrolü ellerinde bulundurduklarına inanmışlardır. Bu yüzden onların karşısında bel bükmüş, sağlığı, bereketi ve rızkı onlardan istemişlerdir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, günümüzde de aynı putperest mantığı yaşatanların varlığı açıkça ortaya çıkar. Materyalistler ve evrimciler, aynı geçmiş dönemde yaşamış olan putperestlerin, taştan yapılmış heykelleri evrenin ve canlılığın var oluşunda güç sahibi gördükleri gibi, şuursuz atomlardan oluşan cansız maddelerin bir güce sahip olduklarını öne sürerler. Bu cansız maddelerin tesadüfler sonucunda biraraya gelerek kendi kendilerini organize ettiklerini ve son derece kompleks ve kusursuz özelliklere sahip olan canlıları oluşturduklarını iddia ederler.

Dahası, onlara göre evrende meydana gelen her olay yine cansız ve şuursuz atomlardan oluşan "doğa"nın bir işidir. Örneğin evrimcilere ve materyalistlere göre bir kasırga veya bir deprem "doğa"nın karar vermesiyle meydana gelir ve bu olayları anlatırken "tabiat ananın gazabı" veya "doğanın mucizesi" gibi terimler kullanırlar. Ama "doğa" denen gücün

ne olduğunu, nereden kaynaklandığını açıklayamazlar. "Tabiat ana" veya "doğa" olarak isimlendirdikleri bu sözde güçler, geçmişte yaşayan putperest toplumların "toprak ana", "bereket tanrıçası" gibi isimler verdikleri putlarından farklı değildir aslında. Ortadan sadece semboller kaldırılmış, gözle görülmeyen cansız maddeler ve tesadüfler ilah edinilerek, onların yaratma gücüne sahip oldukları iddia edilmiştir.

Evrimcilerin ve materyalistlerin bu gizli ilahlarını, kendisi de koyu bir evimci olan Fransız zoolog Pierre Paul Grassé şöyle açıklamaktadır:

… (Evrimcilerin canlılığın açıklaması olarak öne sürdükleri) Tesadüf, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir.[12]

Tesadüfleri, cansız maddeleri, şuursuz atomları yaratma gücüne sahip varlıklar zannetmek elbette ki önemli bir mantık bozukluğudur. Putperestler nasıl elleriyle yaptıkları putların tüm varlıkları yarattıklarına inanıyorlarsa, evrimciler ve materyalistler de cansız maddelerin kendi kendilerine canlı varlıkları oluşturduklarına inanmaktadırlar. Bu inancın kökeni, cansız maddeleri akıl ve irade sahibi, karar alabilen ve bu kararları uygulayabilen varlıklar olarak kabul etmeye kadar gitmekte ve böylece aslında herşey ilah olarak görülmektedir.

Örneğin kara topraktan çok güzel bir kokuyla ve göz alıcı bir renkle çıkan bir gülü evrimciler ilah edinmişlerdir, çünkü gülün kendi kendine oluşabileceğine, yani bir gülü oluşturan cansız maddelerin gülü kendi kendilerine tasarlayıp yarattığına iman etmektedirler. Aynı şekilde evrimciler portakalları, elmaları, çilekleri, muzları, üzümleri, ağaçları, çiçekleri, ceylanları, aslanları, filleri, karıncaları, balarılarını, sinekleri, deniz altındaki tüm canlıları, topraktan çıkan karpuzu, maydanozu, kısacası var olan herşeyi canlı cansız tüm varlıkları, kendi kendilerini oluşturabilme yeteneğine sahip birer ilah olarak görmektedirler. Çünkü tüm bu saydığımız ve burada sayamadığımız milyonlarca canlının kendi şuurları ve iradeleriyle bir gelişme gösterdiklerini, şu anki fiziksel özelliklerine ve bilinç sergileyen davranışlarına sahip olduklarını iddia etmektedirler.

Örneğin evrimciler, bir balarısının geçmişte farklı bir canlı olduğunu, daha sonra arı olmaya karar vererek kendi vücudunda bal üreten mekanizmalar kurduğunu iddia ederler. Sineklerin de aslında eskiden uçamayan canlılar olup, günün birinde kendilerine bir çift kanat oluşturarak uçmaya başladıklarını söylerler. Üstelik bugünün insan yapımı helikopterleriyle, uçaklarıyla dahi kıyaslanamayacak mükemmelikte uçuş sistemleri geliştirerek…

İşte evrimcilerin yeryüzünde var olan milyarlarca canlı ile ilgili

anlatabilecekleri bu tür sayısız hikaye vardır. Ve bu hikayelerin tümünde dikkat çeken ortak nokta, canlıları oluşturan cansız atomların veya içinde yaşadıkları cansız doğanın aklı, şuuru ve bilinci olduğuna yöneliktir. Anlattıkları tüm bu senaryoyu, "doğal seçilim", "rastlantısal mutasyonlar", "coğrafi izolasyon" gibi bilimsel görünüm sağlayan terimlerle süslerler. Ama sonuçta savundukları şey, doğayı oluşturan cansız maddelerin kendi kendilerine kusursuz canlılar yaratabildikleri iddiasıdır.

Bundan çıkan sonuç, tüm bu varlıkların bağımsız ilahlar olarak kabul edilmeleridir. Yani evrimcilerin yüz binlerce, milyonlarca, hatta katrilyonlarca putu vardır; muz putu, portakal putu, sivrisinek putu, maydanoz putu, kedi putu, karanfil putu, gül putu, balina putu, zürafa putu, tavuskuşu putu, kelebek putu, örümcek putu, akasya putu, mandalina putu, karınca putu, fil putu, menekşe putu… Çünkü bu inanca göre, bu varlıkların tamamı kendi kendini ve kendilerinden sonraki nesillerini yaratabilen birer ilahtır.

Evrimcilere göre çeşitli maddeleri oluşturan şuursuz atomlar aynı zamanda atmosferi de kusursuzca tasarlamışlar ve organize ederek "yaratmışlar"dır. (Allah'ı tenzih ederiz) Böylece atmosfer, dünya için koruyucu bir tavan olmuş ve yeryüzünde canlılığın oluşabilmesi ve devam edebilmesi için gerekli tüm özellikleri kendisinde var edebilmiştir. Yani maddeyi ilah edinenlerin bu konuda da güç sahibi gördükleri putları vardır; karbon putu, oksijen putu, helyum putu, hidrojen putu, azot putu, demir putu…

Yine bu yanlış inanışa göre, görmek nedir bilmeyen atomlar önce biraraya gelmişler, sonra birbirleriyle anlaşarak kusursuz bir organizasyon yapmışlar ve bunun sonucunda da görebilen bir gözü oluşturmuşlardır. Ancak öyle bilinçli ve planlı davranmışlardır ki, gözden önce gözü yerleştirecekleri göz çukurunu oluşturmak için diğer atomların organize olmalarını da sağlamış ve bunun için meydana gelmesi gereken tesadüfleri sabırla beklemişlerdir. Gözü oluşturan atomlar böylesine mükemmel bir organı ve duyuyu yaratabildikleri için evrimcilere göre görmeyi sağlayan "ilahlar"dır. Yani geçmişte yaşamış insanlar nasıl kendilerine yağmur yağdıracağına inandıkları hayali "yağmur tanrısını" ilah edinmişlerse, evrimciler de göze ait atomları, gözü oluşturan ilahlar olarak benimsemişlerdir.

Bu mantığa göre, materyalist ve evrimci dinin, katrilyon x katrilyon x katrilyondan daha fazla taptıkları ve yaratıcı olarak kabul ettikleri ilahları vardır. Evrende görülen her varlığın kendi kendine ve tesadüfler sonucunda meydana geldiğini söylemek, evrendeki her varlığı tesadüflerle birlikte ilah olarak kabul etmek demektir. Şuursuz atomların ve

tesadüflerin kusursuz ve eksiksiz tasarımlar ortaya çıkardıklarını iddia etmekle, totemlerin önünde eğilip tahta heykelden sağlık ve bereket istemek aynı mantık bozukluğunun ürünüdür. Değişen tek şey içinde yaşanılan yüzyılların ismidir.

## Evrimcilerin Sahte İlahları: Şuursuz Atomlar

Üstünde taş, toprak, beton veya asfalt diye yürüdüğünüz, koltuk diye oturduğunuz, ciğerlerinizle hava diye soluduğunuz, yaşamınızı sürdürebilmek için yediğiniz yiyecekler ile vücudunuzun 3'te 2'sinden fazlasını oluşturan su ve hatta tüm bedeninizin içinde ve dışında var olan canlı-cansız herşey atomlardan meydana gelmiştir. Ayrıca evreni oluşturan yıldızlar, galaksiler, güneşler ve bu arada üzerinde yaşadığınız dünya da tıpkı sizin gibi atomlardan oluşmuştur. Gezdiğiniz her yerde, bulunduğunuz her köşede, şehrin her binasında, tozunda, havasında yine atomlar vardır.

Bilindiği gibi tüm canlılar da karbon, hidrojen, oksijen, kalsiyum, magnezyum, demir gibi elementlerin atomlarından oluşmaktadır. Dolayısıyla insan da bu atomlardan meydana gelmektedir. Darwinizm ise bu atomların şuursuz tesadüfler sonucu biraraya geldiklerini iddia eder. Yani evrimci mantığa göre söz konusu şuursuz atomlar yığını, şuurlu bir insanı, mesela atom üzerinde ihtisas yapmış bir atom mühendisini oluşturma kararı almışlardır.

Bu saçma iddiayı biraz daha detaylı incelemek gerekirse karşımıza şöyle bir sonuç çıkar: Sebebi belli olmayan bir gücün etkisiyle çeşitli atomlar oluşmuş, daha sonra bu atomlar tesadüfen biraraya gelerek yıldızları, gezegenleri yani tüm gök cisimlerini meydana getirmişlerdir. Daha sonra yine aynı atomların tesadüfi şekilde biraraya gelmesi ile son derece kompleks yapıda canlı bir hücre oluşmuş, sonra da atomlardan oluşan bu canlı hücre sözde bir evrim süreci geçirerek son derece olağanüstü sistemlere sahip canlıları ve en son aşamada da son derece şuurlu olan insanı meydana getirmiştir. Tamamıyla tesadüfler sonucu var olan insan, yine tesadüfler sonucu oluşan aletlerle, örneğin bir elektron mikroskobuyla kendisini oluşturan atomları keşfetmiştir. İşte Darwinizm'in bilimsel bir tez olarak öne sürdüğü mantık tam olarak budur.

Bu durumda evrim teorisi, açıkça her bir atomu "ilah" olarak kabul etmektedir. Akıl ve bilinç sahibi insanı oluşturan atomların kendilerine ait bir şuurları ve iradeleri yoktur. Ama evrimciler her nasılsa bu cansız atomların biraraya gelip, örneğin bir insanı meydana getirdiklerini, sonra da bu "atomlar topluluğu"nun okumaya, üniversite bitirmeye karar

verdiğini iddia etmektedirler.

Bu iddiaya göre atomların aynı zamanda çok ilginç yetenekleri de vardır; bu atomlar yine atomlardan oluşan yemekleri yerler, yerken tadını alırlar; yine atomlardan oluşan gülü koklarken de kokunun zevkine varırlar. Aynı atomlar, bulundukları mekanın sıcaklığını hissederler. Bu arada atomlar teypten çıkan ses dalgalarını dinleyip, müziğin ritmini tutabilirler. Evrimci iddiaya göre çok sayıda atom biraraya gelince düşünebilir, özleyebilir, sevinir veya üzülür. Dahası bir komedi filmi seyredip, seyrederken kahkahalarla gülebilir.

İşte bu noktada artık geçmiş kavimlerin tahtadan, taştan edindikleri putlarla atomlar arasında bir farklılık kalmamaktadır. Nasıl ki geçmiş kavimler tahta parçalarının birtakım güçlere sahip olduklarını iddia ettilerse, evrimciler de şuursuz atomların aynı güçlere sahip olduklarını söylemektedirler.

Oysa evrende var olan hiçbir şeyin bir rastlantı sonucu oluşamayacağı, ancak üstün bir şuur ve iradenin varlığıyla hayat bulabileceği açık bir gerçektir. Gerek insanın gerekse doğanın her ayrıntısında çok büyük bir aklın ve ilmin izleri görülmektedir. İşte bu ilmin ve aklın sahibi göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır.

Allah, hiçbir gücü olmayan putlara tapan kavimlerin yaptıklarının geçersiz kılınacağını ve üzerinde bulundukları yolun da "mahvolacağını" şöyle haber vermiştir:

**İsrailoğulları'nı denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "Siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. "Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir. O sizi alemlere üstün kılmışken, ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayacağım?" (Araf Suresi, 138-140)**

## Güneş Dini

Günümüz evrimci ve materyalistleri ile geçmişteki putperest toplumlar arasındaki bir diğer benzerlik, her iki grubun da Güneş'e tapınmaya dayalı dini bir inanca sahip olmalarıdır.

Güneş'e tapınmak, tarihin en eski dönemlerinden beri var olan sapkın bir inançtır. Güneş'in kendilerine ısı ve ışık sağladığını gören insanlar, bu durum karşısında varlıklarını bu gök cismine borçlu oldukları zannına kapılmışlar ve Güneş'i ilahlaştırmışlardır. Bu sapkın inanç, tarihte pek çok

toplumu Allah'ın hak dininden uzak tutmuştur. Kuran'da bu konuya değinilir ve Hz. Süleyman devrinde yaşayan Sebe Halkı'nın Güneş'e taptıkları şöyle anlatılır:

**Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da Güneş'e secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar. Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar). (Neml Suresi, 24-25)**

Dikkat edilirse, insanların Güneş'e tapmaları, tam bir cehaletin ve akılsızlığın sonucudur. Güneş'in Dünya'ya ısı ve ışık ulaştırdığı doğrudur, ancak bunun için şükredilmesi gereken varlık, Güneş değil, onu yaratmış olan Allah'tır. Hiçbir şuuru olmayan bir madde yığını olan Güneş'i Allah bir zamanlar yok iken yaratmıştır. Gelecekte bir gün de yakıtı tükenecek ve sönüp gidecektir. Allah, Güneş'i de, tüm diğer gökcisimlerini de yoktan yaratmıştır ve dolayısıyla tüm bu varlıklar nedeniyle övülüp yüceltilmesi gereken Allah'tır. Bir ayette bu gerçek şöyle açıklanır:

**Gece, gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindendir. Siz Güneş'e de, Ay'a da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (Fussilet Suresi, 37)**

İlginç olan, günümüz evrimcilerinin de eski Güneş dinlerinin temel inancını tekrarlayarak, varlıklarını Güneş'e borçlu olduklarını savunmalarıdır. Evrimci kaynaklara bakıldığında, Dünya üzerindeki tüm canlılığın kaynağının Güneş olarak gösterildiği görülür. Evrimcilere göre Güneş'ten gelen ışınlar, Dünya üzerinde ilk canlılığın başlamasını sağlamıştır. Daha sonraki canlı türlerini oluşturan da yine Güneş enerjisi ve Güneş ışınları nedeniyle oluşan mutasyonlardır. Evrimcilerin bu konudaki yaklaşımını en iyi özetleyen kişi ise, ünlü Amerikalı ateist ve evrimci Carl Sagan olmuştur. Sagan, *Cosmos* adlı kitabında, *"eğer insanlar kendilerinden büyük bir şeye tapınacaklarsa bu Güneş olmalıdır"* diye yazmış ve şöyle eklemiştir:

"Atalarımız Güneş'e tapıyorlardı ve bu şekilde hiç de aptalca bir iş yapmıyorlardı."[13]

Carl Sagan'ın hocası olan evrimci astronom Harlow Shapley ise, *"bazıları başlangıçta Allah vardı diyor, ben ise başlangıçta hidrojen vardı diyorum"* sözüyle tanınmaktadır. Yani Shapley, hidrojen gazının zaman içinde kendi kendine insanlara, hayvanlara, ağaçlara dönüştüğüne inanmaktadır. Dikkat edilirse, tüm saçma evrimci fikirlerin temelinde, maddi varlıkların ve doğanın ilahlaştırılması inancı yatmaktadır. Evrimcilerin dini, maddeye ve doğaya tapınmaktır.

Akıl sahibi insan ise, evrenin ve doğanın cansız ve şuursuz maddelerin bir eseri olmadığını, aksine gördüğü her detayda olağanüstü bir akıl, plan ve sanat bulunduğunu anlar. Böylelikle Allah'ın varlığını ve muhteşem yaratışını kavrar. Ancak günümüzde çoğu insan, bu gerçeğe karşı kördür ve maddeye tapınmaya devam etmektedir. Çünkü, Sebe Halkı örneğinde olduğu gibi, **"şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur. Bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar."** (Neml Suresi, 24)

## "Maddiyyun ve Tabiiyyun Taunu (Hastalığı)"

Hayatı boyunca dinsizlikle mücadele etmiş olan Bediüzzaman Said Nursi de, Kuran'ın bir tefsiri olarak hazırladığı Risale-i Nur Külliyatı'nda sık sık "maddiyyun ve tabiiyyun taunu"ndan söz etmiştir. Bediüzzaman'ın "tabiatçılık yani tabiata tapma ve maddecilik yani sadece maddenin varlığını kabul etme hastalığı" olarak tanımlayabileceğimiz bu ifadesi, dinsizliğin temelini oluşturan materyalizm ve Darwinizm'e dikkat çekmektedir. Bediüzzaman, "maddiyyun ve tabiiyyun" olarak tanımladığı bu dinsiz akımların mantık bozukluklarını çok detaylı olarak açıklamıştır. Bu açıklamalarından biri şöyledir:

Veyahut Firavunlaşmış maddeci filozoflar gibi, "Kendi kendine oluyorlar. Kendi kendini besliyorlar. Kendilerine lâzım olan herşeyi yaratıyorlar" diye mi düşünüyorlar ki, imandan, kulluktan çekinirler. Demek kendilerini birer Yaratıcı zannederler. Halbuki bir tek şeyin Yaratıcısı'nın herşeyin Yaratıcısı olması gerekir. Demek kibir ve gururları onları son derece ahmaklaştırmış ki bir sineğe, bir mikroba karşı mağlup mutlak bir acizi, herşeye gücü yeten zannederler.

Evet, akılları gözlerine sükut etmiş maddeci felsefecilerin hikmetsiz hikmetleri, faydasızlık esasına dayanan felsefelerine göre tesadüfe bağlı olan zerrelerin hareketini, bütün kanunlarına esas oluşturup, İlahi yaratılışa kaynak göstermişlerdir. Sonsuz hikmetlerle süslenmiş yaratılışı, hikmetsiz, manasız, karmakarışık bir şeye dayandırmaları, ne kadar aklın hilafına olduğunu çok az şuuru olan bile bilir.[14]

İnsanların kendilerine bir "ilahlık" vasfı vermeleri son derece yanlıştır. Nitekim Bediüzzaman da yukarıdaki ifadelerinde bu gerçeğin üzerinde durmaktadır. İnsanın Allah karşısında aciz bir varlık olarak bu kusursuz kainatın var oluşunu "tesadüfler"e bağlamasının, Allah'ın apaçık varlığını inkar etmesinin ne kadar büyük bir nankörlük olduğuna dikkat çekmiştir. Bediüzzaman, başka ifadelerinde ise günümüzde bu tip bir dinsizlik akımının çok yoğun olarak yaşanacağına, bu "dinsizlik dini"nden insanların mutlaka kurtarılmaları gerektiğine dikkat çekmiştir:

Materyalist, maddeci felsefesinden çıkan nemrudca bir fikir akımı, ahir zamanda materyalist felsefe aracılığı ile yayılarak kuvvet bulur, Uluhiyeti inkar edecek bir dereceye gelir... Bir sineğe mağlup olan ve bir sineğin kanadını bile yaratmaktan aciz bir insanın ilahlık iddasında bulunması ne derece ahmakça bir maskaralık olduğu malumdur.

Bediüzzaman'ın da üzerinde durduğu gibi cansız maddelerin kendi kendilerine evreni ve canlılığı yarattıklarına inanmak son derece akıl ve mantık dışıdır. Böyle bir inanca sahip olanların akıl ve muhakeme yeteneğine sahip insanlar olduklarını söylemek mümkün değildir. Nitekim

Hz. İbrahim de önceki sayfalarda anlattığımız kıssanın devamında, elleriyle yonttukları putlara tapan kavminin akılsızlığını şöyle ifade etmiştir:

**Dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz? Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?" (Enbiya Suresi, 66-67)**

## Materyalist ve Evrimci Dünya Görüşünün Oluşturduğu Sahte Dinler

Kitabın başından itibaren özellikle dikkat çektiğimiz gibi, materyalistlerin en büyük amacı Allah'ı ve dini inkar eden, başıboş insan toplulukları oluşturmak ve hiç kimseye hiçbir şey için hesap vermeyen bir insan modeli meydana getirmektir.

Dolayısıyla maddeci felsefenin kökeninde Allah'ın varlığını inkar eden, her türlü manevi değeri, dürüstlük, kardeşlik, paylaşma, sevgi, barış gibi güzel ahlaka dair her türlü özelliği reddeden bir toplum özlemi yatmaktadır. Materyalistler, bu özlemlerini gerçekleştirmek için yapmaları gerekenlerin başında, maddeci anlayışın toplum içinde yaygınlaştırılmasının ve köklü bir şekilde yerleştirilmesinin geldiğini bilmektedirler.

Bu nedenle, günümüzde insanların büyük bir kısmını etkisi altına almış olan materyalizm ve onun sözde bilimsel temeli evrim teorisi hak dini kesinlikle kabul etmez. Materyalizm, ancak batıl yani sahte bir dinin varlığını kabul edebilir. Neo-Darwinist akımın önde gelen isimlerinden biri olan George Gaylord Simpson evrimciler tarafından kabul edilebilir olan dini şöyle ifade eder:

Elbette dini olarak tanımlanan ve dini duygulara dayanan ve hala varlıklarını koruyan bazı inanç sistemleri vardır. Bunların evrimle uyuşmaları kesinlikle söz konusu değildir ve dolayısıyla duygusal etkilerine rağmen, entelektüel olarak savunulmaları mümkün değildir. Ancak duygusal alanda kalmaları şartıyla, ben bunların evrimle birarada var olabileceklerini savunuyorum. Bir başka deyişle, evrim ve doğru din, birbirleriyle uyuşabilirler.[15]

Evrimci Simpson özetle doğru dinin, "duygusal alanda kalmak şartıyla" kendi dünya görüşleri ile birlikte sürdürülebileceğini ifade etmektedir. Bu evrimci bilim adamının "doğru din" olarak kastettiği din ise, elbette Allah'ın vahyine dayalı olan hak din değildir. Bu din, gerçekleri ifade etmeyen, insanları sadece duygusal olarak etkileyen, materyalist düşünce doğrultusunda üretilmiş olan "dinsiz" bir dindir. Günümüzde "ben

dine inanıyorum" diyen insanların bazıları ise aslında farkında olmadan, materyalistlerin "doğru din" olarak kabul ettikleri bu sahte dini yaşamaktadırlar.

Aşağıda bu sahte dinlerin bazı özellikleri üzerinde durulacaktır. Görüleceği gibi bunların hepsi toplumda din adı altında yaygın olarak yaşanan çarpık inanışlardır. Fakat bazı insanlar genelde düşünmeye pek alışkın olmadıkları için, bu inanışlardaki çarpıklığı da fark edemezler. Bu nedenle hak dini bilen samimi müminlerin, insanları dinsizliğin bu çarpık dinlerine karşı uyarmaları ve onlara Allah'ın kullarına bir hidayet ve rehber olarak indirdiği Kuran'ı ve gerçek dini anlatmaları çok önemli bir sorumluluktur.

**1. Allah'ın gökyüzünde olduğuna inanan bir din**

İnsanların büyük bir bölümü Allah'ın varlığına inanmalarına rağmen, Allah'ın nerede olduğu ile ilgili son derece sapkın inanışlara sahiptirler. Çünkü maddeci dünya görüşüne göre madde mutlaktır ve maddenin dışında hiçbir varlığın bulunması mümkün değildir. Bu görüşün etkisi altında olan insan ise Allah'ın bu maddelerin arasında bir yerinin bulunması gerektiğini düşünür. Ancak Allah'ın nasıl bir mekanı olabileceğini zihninde canlandıramaz.

Aynı çarpık anlayışa sahip insanların geçmişte de var oldukları Kuran'da bildirilmiştir. Kuran'da Firavun'un Allah'a ulaşmak için göğe uzanan bir kule inşa ettirmek istediğinden bahsedilir. Onun bu sapkın inancı Allah'ın kudretini kavrayamamasından ve maddeyi mutlak sanmasından kaynaklanmaktadır:

**Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (Kasas Suresi, 38)**

Mekanı Allah yaratmıştır ve Kendisi mekandan münezzehtir. Mekana bağlı olan, yalnızca yaratılmış olan varlıklardır. Allah'ın varlığı her yeri sarıp kuşatır, dolayısıyla Allah her an her yerdedir. (Bu konunun detaylarını "Dinsizliğin Dinlerini Mağlup Eden Gerçek" bölümünde okuyabilirsiniz.)

Maddeci bakış açısının etkisi nedeniyle bu açık gerçeği kavrayamayan insanların tabi oldukları sahte dine göre ise Allah gökyüzünde bir yerdedir. Bazı insanların dua ederken sadece gökyüzüne bakmalarının bir nedeni de

budur. Oysa Allah'ın her yerde olduğunu bilen biri, nereye bakarsa baksın Allah'ın orada olduğunu bilir. Allah bu gerçeği ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

**Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah, kuşatandır, bilendir. (Bakara Suresi, 115)**

**Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (Enam Suresi, 103)**

**2. Allah'ın evreni ve insanları yarattıktan sonra, kendi başlarına bıraktığına inanan bir din**

İnsanların tabi oldukları sahte dinlerin inançlarından biri de, Allah'ın önce tüm evreni ve canlılığı yarattığı, ancak sonrasında hiçbir şeye karışmadan, gökyüzündeki mekanından olayları izlediğidir. (Allah'ı tenzih ederiz) Bu çarpık anlayışa göre, insanlar kendi kaderlerini de kendileri belirlerler.

Oysa Allah, mekandan olduğu gibi zamandan da bağımsızdır. Dolayısıyla Allah insanları ve tüm evreni yarattığında onları geçmişleri ve gelecekleri ile, yani kaderleriyle birlikte "tek bir an" olarak yaratmıştır. Biz geleceğimizi yaşamadan bilemeyiz. Ancak Allah her insanın geleceğini ve yaşayacağı her anını bilir; çünkü bizim her anımızı, her konuşmamızı, her hareketimizi yaratan Allah'tır. Sahte dinlere mensup insanların zannettikleri gibi Allah evreni yaratıp, sonra kendi başına bırakmamıştır. Allah evrende var olan her canlıyı başlangıçları, yaşamları ve sonları ile birlikte meydana getirmiştir. Tek bir yaprağın, dalından kopup, yere düşmesinden bir insanın hayatı boyunca yaşayacağı olayların tamamına kadar herşey, Allah'ın belirlediği kader üzere işler. Allah bu gerçeği bir ayette şöyle haber vermektedir:

**Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)**

**Oysa sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır. (Saffat Suresi, 96)**

**3. Cennet ve cehennemin varlığına inanılmayan bir din**

Materyalist düşüncenin etkisi altında yaşayan insanların bir bölümü Allah'ın varlığına inansalar bile, cennet ve cehennemin varlığına inanmazlar. Bunun en önemli nedeni sadece gözleriyle gördüklerini gerçek zannetmeleridir. Gözleri ile görmedikleri veya elleri ile hissetmedikleri sürece bir şeyin varlığından emin olamayacaklarını düşünürler.

Oysa aklını ve vicdanını kullanan bir insan için, Allah'ın ve ahiretin varlığıyla ilgili sayısız delil bulunmaktadır. Canlılığın devamı için kusursuz bir tasarımla ve eşsiz bir uyumla yaratılan yeryüzünde ve gökyüzünde, tüm canlı maddelerin yapıtaşı olan hücrenin son derece kompleks yapısında, renkleri, kokuları, içinde yaşayan çeşit çeşit canlılar ile muhteşem güzellikteki doğada Allah'ın sayısız yaratış delili vardır. Tüm canlıları kusursuzca yoktan var etmiş olan Allah'ın, her birini ölümlerinin ardından diriltmeye kadir olduğuna da kuşku yoktur. Fakat buna rağmen inkarcı insan, iman etmemekte direnir.

Aklını kullanan bir insan ise, Allah'ın canlıları ilk kez yarattığını da, onları yeniden diriltmeye kadir olduğunu da kavrar. Ayetlerde, bu gerçeği kavrayamayan inkarcılardan şöyle söz edilmektedir:

**Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz? De ki: "İster taş olun, ister demir. Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (veya büyüttüğünüz) bir yaratık (olun)." Bizi kim (hayata) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıca sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında." Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız. (İsra Suresi, 49-52)**

Dini inkar eden insanların, Allah'ın Kuran'da bildirdiği "ölümden sonraki dirilişi" kavrayamamalarının ve bu gerçeğe şüphe ile yaklaşmalarının nedeni, yine ön yargılı materyalist inançtır. Maddeci anlayışa göre insan maddelerin etkileşiminden oluşan bir varlıktır. Hatta insanın zekası, duyguları gibi madde ile açıklanamayacak özellikleri bile materyalistlere göre maddenin etkileşimleri ile oluşmaktadır. Dolayısıyla bu insanlar yeniden dirilişi maddenin kendisini tekrar inşa etmesi olarak yorumlar ve bir türlü bunun nasıl olabileceğine akıl erdiremezler. Yani yok olan bir maddenin tekrar geri gelebileceğini bir türlü kabullenemezler.

Oysa eğer anlayamadıkları nokta, yok olmuş ve çürümüş bir bedenin nasıl tekrar canlanacağı ise, zaten insanın en başta bir yokluktan yaratılmış olduğunu düşünmeleri gerekir. Yeryüzünde bir insana, hatta

herhangi bir canlıya ait tek bir zerre dahi yokken, Allah insanı yoktan var etmiştir. Gerçek bu iken, ikinci kez yaratılmayı sorgulamak veya "nasıl olabilir" diye bu gerçekten şüpheye düşmek büyük bir akılsızlıktır. Allah ayetlerinde dirilmekten yana şüphesi olanlar hakkında şöyle buyurmaktadır:

**Ya, Biz ilk yaratılışta güçsüz mü düştük? Hayır, onlar 'karmaşık bir kuşku' içindedirler. Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (Kaf Suresi, 15-16)**

Bu konuyla ilgili diğer bir gerçek ise insanı insan yapanın, bedeni değil, ruhu oluşudur. Yani insana canlılık veren elli, altmış kiloluk et ve kemikten oluşan beden değil, ruhtur. Ölümle birlikte insanın bedeni yok olur, ancak ruhu yok olmaz. Ölüm sadece insanın ruhunun bulunduğu mekanın değişmesidir yani ahiret hayatının başlamasıdır. Ruh konusunda Allah Kuran'da bize şu bilgileri vermektedir:

**Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? Dediler ki: "Biz yer (toprağın için) de yok olup gittikten sonra, gerçekten biz mi yeniden yaratılmış olacağız?" Hayır, onlar Rablerine kavuşmayı inkar edenlerdir. De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (Secde Suresi, 9-11)**

Ancak inkarcı insanların ön yargıları çok açık bir gerçeği bile anlamalarına engel olmaktadır. Allah, ahiretin varlığını kavrayamayan, tek hayatlarının bu dünya olduğunu zanneden ve ölünce yok olacaklarına inanan bu insanların akletme ve kavrama yeteneklerinden yoksun olduklarını birçok ayetinde bildirmiştir:

**Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz?**

**Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman' (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (Casiye**

**Suresi, 23-24)**

Gerçekleri görebilen, materyalist inancın etkisinden kurtularak samimi ve açık bir zihin ile düşünebilen insanlar ise ahiretin varlığına hiçbir şüphe duymadan kesin bir bilgi ile iman ederler:

**Onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. İşte onlar, Rablerinden bir hidayet üzerindedirler ve felah bulanlar da onlardır. (Lokman Suresi, 4-5)**

**Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (Bakara Suresi, 3-4)**

Sonuç olarak dinsizliğin dini ile mücadelede üzerinde durulması gereken iki önemli konu bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi evrim teorisinin bilimsel açıdan geçersizliğini anlatmaktır. Böylece insanlar tesadüflerle oluşmadıklarını, kendilerini Allah'ın yarattığını ve ona karşı sorumlu olduklarını görebileceklerdir. Diğer konu ise, maddenin gerçek mahiyeti hakkında insanları bilgilendirerek ön yargılarından kurtulmalarını ve gerçek dini anlayabilmelerini sağlamaktır. Çünkü bir madde yığınından ibaret olmadığını kavrayan insan, Yaratıcımız olan Allah'ın sonsuz kudretinin de bilincine varacaktır.

Allah'ın her yeri sarıp kuşatması, zamandan ve mekandan bağımsız olması, tüm varlıkları kaderleri ile yaratmış olması, cennet ve cehennemin varlığı ve insanların fiillerini de yaratanın Allah olması gibi, hak dinin bildirdiği gerçekler aslında anlaşılması ve kavranması çok kolay konulardır. Ama bazı insanlar bu gerçekleri anlamak istemezler ve bu yüzden zor göstermeye çalışırlar. Bunun nedeni insanların bilerek veya bilmeyerek maddeci dünya görüşünün etkisinde kalmış olmalarıdır. Bunun için insanlar madde ile ilgili ön yargılarından kurtularak maddenin gerçek mahiyetini öğrenmelidirler.

Bu kitabın sonunda yer alan "Dinsizliğin Dinlerini Mağlup Eden Gerçek" bölümü maddenin gerçek mahiyetini ortaya çıkarmakta ve insanlara şimdiye kadar bir sır gibi görünen konuların aslında son derece açık gerçekler olduklarını göstermektedir. Burada kısaca yer verilen bu önemli konuları, ilerleyen bölümlerde daha detaylı olarak bulacaksınız.

# DİNSİZLİĞİN "ATEŞE ÇAĞIRAN" ÖNDERLERİ

İnsanları tarih boyunca hak yoldan ayıran, onlara Allah'ı ve dini inkarı emreden, zalim ve zorba karakterli önderler bulunduğu Kuran'da bildirilmiştir. Allah bir ayetinde bu insanları "ateşe çağıran önderler" (Kasas Suresi, 41) olarak tanımlamıştır. Bu karakter Kuran'da anlatılan Hz. Musa kıssasında, Firavun adıyla karşımıza çıkar. Fakat bu zorbacı karaktere tüm tarih boyunca rastlamak mümkündür. Dinsizliğin önderliğini yapan bu insanların hemen hepsi, içinde bulundukları toplumlara karşı aynı zalimlikleri yapmışlar, aynı yöntemlerle onları dinden uzaklaştırmışlar ve insanları dünyada ve ahirette helaka sürüklemişlerdir.

Yüzyılımızda Firavun ile özdeşleşen kişilerin başında Rus ve Çin devrimlerinin kanlı liderleri Vladimir Lenin, Joseph Stalin ve Mao Tse Tung, onların fikir babaları Karl Marx ve Friedrich Engels, tüm Avrupa'yı kana bulayan acımasızlığı ile bilinen Adolf Hitler gibi dinsiz ve zalim liderler gelir. Charles Darwin ise tüm bu zalim liderlerin fikirlerini, ortaya attığı evrim teorisi ile besleyen ve dinsizliğe farklı bir yönden liderlik eden bir isimdir.

Kuran'da haber verildiği gibi tarih boyunca Allah'ın elçileri ve salih müminler, bir topluluğu uyarmakla görevlendirildiklerinde karşılarında zorlu düşmanlar olarak hep bu zorba karakterdeki liderleri bulmuşlardır. Bu nedenle de elçilerin fikri alandaki mücadeleleri gönderildikleri toplulukla değil, topluluğu etki ve denetimleri altında tutan "diktatör" karakterli önderlerle olmuştur. Çünkü dinsizliğin liderlerinin ikna edilmeleri veya fikirlerinin etkisiz hale getirilmesi, onlara inanan toplulukların da ikna edilmeleri demektir. Bu nedenle elçiler ilk olarak kavmin önde gelenleri ile görüşmüş, onlara kendi görüş ve fikirlerini bildirmişlerdir. Ayetlerde Hz. Musa'nın din ahlakını anlatması için ilk olarak Firavun'a gönderildiği şöyle bildirilir:

**Andolsun, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik. Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri doğruya-götürücü (irşad edici) değildi. (Hud Suresi, 96-97)**

**Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar**

**ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (Araf Suresi, 103)**

Yukarıda bahsettiğimiz nedenlerden ötürü dinsizlikle mücadelede önderler çok önemli bir yer teşkil etmektedirler. Ve daha önce belirttiğimiz gibi, günümüzde dinsizliğin en önemli cephesi materyalizmi temel alan komünizm, anarşizm gibi sistemler ve tüm dinsiz ideolojilere dayanak olan evrim teorisidir. Bu fikir akımlarının ve evrim teorisinin fikir babaları da günümüzdeki dinsizliğin asıl önderleridir. Bu liderlerin artık hayatta olmamaları da etkilerinden bir şey kaybettirmemiştir. Onların insanlar üzerindeki kötü etkileri hala sürmekte ve birtakım çevreler tarafından bu etki ayakta tutulmaya çalışılmaktadır. Öyle ise dinsizlikle mücadelede bu önderlerin gerçek yüzlerinin ve amaçlarının ortaya konması son derece önemlidir. Bu konunun öneminin daha iyi anlaşılması için Kuran'dan ve yüzyılımızdan örnekler vererek "ateşe çağıran" dinsiz önderlerin bazı özelliklerinin ve yöntemlerinin incelenmesinde fayda vardır.

## Dine Düşman Olmaları ve Zor Kullanarak Halkın İman Etmesini Engellemeleri

Materyalizmi benimseyen ve siyasi sistemlerini materyalizm üzerine kuran Lenin, Stalin, Troçki ve Mao gibi liderlerin en büyük hedefleri, dini ortadan kaldırmak olmuştur. Komünizmin fikir babası Karl Marx'ın şu sözleri materyalistlerin dine bakış açılarının bir özetidir aslında:

Din halkın afyonudur... Halkın aldatıcı mutluluğu olarak, dinin ortadan kaldırılması halkın gerçek mutluluğunun beyan ettiği taleptir.[16]

Marx, Engels ve Lenin'in yazılarının yer aldığı *Anarşizm ve Anarko Sendikalizm* isimli kitapta ise komünizmin din karşısında alması gereken tavır şöyle açıklanmaktadır:

Marksizm materyalizmdir. Bu niteliği ile 17. yüzyıl ansiklopedicilerinin materyalizmi ya da Feuerbach'ın materyalizmi kadar alabildiğine din düşmanıdır. Bu yalanlanamayacak bir şey. Ancak Marx ve Engels'in materyalizmi, materyalist felsefeyi tarih alanına ve toplumsal bilimler alanına uygulamada ansiklopedicilerden ve Feuerbach'tan daha ileri gitmiştir. Dine karşı koymalıyız; bu materyalizmin dolayısıyla da Marksizm'in "abc"sidir. Ama Marksizm "abc" ile yetinip kalan bir materyalizm değildir. Marksizm daha ileri gider. Der ki: Dine karşı savaşmayı bilmek gerek; bunun için de yığınlara inancını ve dinlerin kaynağını materyalist biçimde açıklamak gerek.[17]

Yukarıdaki sözlerle ifade bulan ve Marx'la alevlenen din düşmanlığı bütün komünist rejimlerin ortak özelliği haline gelmiştir. Her ne kadar

Marx'ın ömrü bu sapkın idealini gerçekleştirmeye yetmediyse de, Lenin onun kötü mirasına sahip çıkarak, din düşmanı bir rejim kurmuştur. Stalin ise bu zalim rejimi doruk noktasına ulaştırmıştır.

Bu amaç doğrultusunda, Rusya ve Çin'de gerçekleşen komünist devrim sırasında camiler ve ibadethaneler kapatılmış, komünist ihtilale karşı çıkan insanlar hunharca katledilmişlerdi. Örneğin dünya tarihinin en kanlı katliamlarını yapmış olan Joseph Stalin 20 milyondan fazla insanı acımasızca öldürtmüştü. Stalin, *"On binlerce kişinin ölüm emrini imzalayıp sonra da güzel bir uyku çekmek. İşte en sevdiğim şey."* diyebilecek kadar acımasız bir karaktere sahipti. 9 milyonluk ülkede 3 milyon kişiyi katleden Kamboçya'nın komünist diktatörü Pol Pot da, Stalin gibi insanlara yönelik yürüttüğü vahşet ile tanınan dinsizliğin önderlerindendir. Arnavutluk'un komünist lideri Enver Hoca ise, ülkesinde her türlü dini inanç ve ibadeti ağır cezalarla yasaklamış ve "dünyanın tam anlamıyla ateist olan ilk devletini kurduğunu" ilan etmiştir.

Bu liderleri, dine karşı duydukları şiddetli düşmanlıkları, merhametten, acıma duygusundan, sevgi ve şefkatten uzak karakterleri ve kibirleri ile "20. yüzyılın firavunları" olarak tanımlamak mümkündür. Çünkü Firavun da iman edenleri cezalandırıyor ve onlara türlü işkenceler yapıyordu. Kuran'da Firavun'un zorba karakteri şu şekilde bildirilir:

**Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (Yunus Suresi, 83)**

**(Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi? Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette, hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliymiş öğrenmiş olacaksınız." (Taha Suresi, 71)**

**(Firavun) Dedi ki: "Ona, ben size izin vermeden önce mi inandınız? Şüphesiz, o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asıp-sallandıracağım." (Şuara Suresi, 49)**

## Dinsizliği Savunanlar "Atalarının Dinine" Uyarlar

Acımasız katliamlar yapan, kadın, çocuk demeden insanların canına kasteden diktatörlerin peşinden bu kadar çok insanın gitmesi düşündürücüdür. Ancak bu durum sadece bizim yüzyılımız için geçerli değildir. Kuran'da sapkın inançlarından bir türlü vazgeçmeyen insanlardan söz edilir ve bu inançlar için "ataların dini" ifadesi kullanılır. İnkarcılar ne zaman Allah'ın dinine uymaya davet edilseler, elçilere kendi dinlerini bırakamayacaklarını, çünkü atalarını bu din üzerinde bulduklarını söylerler. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

**Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? İnkar edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyip (duyduğu veya bağırdığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (Bakara Suresi, 170-171)**

Her türlü dini ve manevi değeri reddeden günümüz inkarcılarının

durumu yukarıdaki ayetlerde açıkça ifade edilmektedir. Onların benimsedikleri dinler de aslında "dinsizliğin dini"dirler. Nitekim günümüz dinsizleri, atalarını yani Charles Darwin'i, Lenin'i, Stalin'i ve Mao'yu bu dine inanıp, bu dinin ilahlarına ibadet ederken buldukları için bu inançlarından bir türlü vazgeçmezler. Onların ataları, canlılığın cansız maddelerden var olduğuna, yeryüzündeki tüm canlıların birbirlerinden tesadüfler sonucunda türediklerine, herşeyi yoktan var eden bir Yaratıcı'nın olmadığına inanmaktaydılar. Bu anlayışı savunanlar, tesadüflerin ve doğanın birer yaratıcı olduğuna, bir bilince veya akla sahip olmayan bu iki gücün bilinçli ve akılcı seçimler yapabildiğine, sadece maddenin mutlak olduğuna, ezeli ve ebedi olduğuna dair batıl bir inanç taşımaktaydılar.

İşte günümüzde "atalarının dini"ne uyan bazı kişiler de üzerinde hiç düşünmeden, bilimsel açıdan geçersizlikleri pek çok kez kanıtlanan bu safsatalara inanırlar. Dahası, iddialarının ne anlama geldiğini kavramadan, bunları bağıra çağıra, dergilerinde, gazetelerinde yayınlayarak, mitinglerinde sloganlarını atarak savunurlar. Çünkü ataları onlara bu sapkın inancı miras bırakmıştır. Allah Kuran'da, **"Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler"** (Zariyat Suresi, 53) ayetiyle inkarcıların birbirlerine inkarı miras bıraktıklarına dikkat çekmektedir.

Bu saplantılı düşünce yapısındaki insanların çoğuna kitaplar dolusu bilimsel delil sunulsa da, saplandıkları fikirlerin yanlışlığı sözlü ve yazılı, türlü şekillerde anlatılsa da bu inançlarından vazgeçmezler. Çünkü onlar atalarının dinine körü körüne bağlanmış, bu nedenle de akıl, kavrama ve muhakeme yeteneklerini yitirmişlerdir. Böylece çok küçük bir çocuğun bile kolaylıkla görebildiği gerçekleri göremez hale gelmişlerdir. Allah inkarcıların görme ve kavrama yeteneklerini kaybettiklerini Kuran'da şöyle haber vermiştir:

**Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

## Atalarının Sahtekarlıklarının Gösterilmesi

Materyalistlerin ve evrimcilerin "atalarının dinine" bağlılıktaki bağnaz tutumlarından kurtulabilmeleri, insanların bu sapkın anlayışların etkisinden çıkabilmeleri için öncelikle bu dinsizliğin liderlerinin gerçek

kimliklerinin ve amaçlarının ortaya konması gerekmektedir. Bunun en etkili yolu ise bu kişilerin savundukları fikirlerin aslında bilim, akıl ve sağduyu ile taban tabana zıt olduğunu tüm delilleri ile ispatlamaktır. Ayrıca örnek model olarak gördükleri tüm bu liderlerin, gözlerinde büyüttükleri gibi idealist fikir adamları ve kahramanlar olmadıkları, hatta dünyayı karanlığa sürükleyen ahlaksızlıklarıyla ünlü kişiler oldukları ve öne sürdükleri fikirlerin aklı başında bir insan tarafından kabul edilmesinin imkansız olduğu gösterilmelidir.

Kuran'da ateşe çağıran önderler olarak tanımlanan bu sapkın insanların peşinden sürüklenenler, şu gerçeği hiçbir zaman unutmamalıdırlar: Bugün hayatta olmayan Lenin, Stalin, Darwin, Mao, Marx, Engels ve diğerleri ölüm meleği canlarını alırken tüm gerçeği anlamışlardır. Tüm gücün Allah'a ait olduğunu, insanların sorumsuz ve başıboş bırakılmadıklarını, kendilerini yoktan var eden Allah'a boyun eğdiklerini, ölümün bir yokoluş olmadığını, aksine ölümün ardından kendileri için zorlu bir hesap ve sonsuza kadar devam edecek olan bir azap geldiğini ve bundan asla kurtulamayacaklarını hepsi görmüşlerdir.

Bugün söz konusu kişilerin peşinden gidenler bu gerçekleri şu anda kabul etmiyor olabilirler. Ancak ölüm meleği "sırtlarına ve yüzlerine vura vura" canlarını alırken, aynı Firavun ve ilah edindikleri liderleri gibi onlar da bu büyük gerçekleri tüm açıklığı ile anlayacaklardır. Ancak o zaman çok geç olacak; ne yalvarmaları, ne geri dönerek yaptıklarını telafi etme istekleri, Kuran'da bildirildiği üzere, işe yaramayacaktır. Kendilerini cehennem ateşine sürükleyen liderlerine lanet edecek, onların en şiddetli azapla azaplanmalarını isteyeceklerdir. Onlara körü körüne uydukları ve Allah'ın kendilerini uyarmak için görevlendirdiği elçilerini dinlemedikleri için tarif edilemez bir pişmanlık duyacaklardır. Eğer dinsizliğin dininden vazgeçmezlerse, ahirette yaşayacaklarını Allah Kuran'da şöyle bildirmektedir:

**İnkar edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kuran'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız." Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup)**

**bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; Biz de inkar edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (Sebe Suresi, 31-33)**

**(Müşrik olan hakim güçlere:) "İşte bu(nlar) da sizinle birlikte (küfür ve zulümde) göğüs gerenlerdir. Onlara bir merhaba (bile) yok. Çünkü onlar ateşe gireceklerdir." (denilir). (Onlara uyanlar) Derler ki: "Hayır, sizler; asıl size bir merhaba yok. Bunu (azabı) siz bizim önümüze sürdünüz. Ne kötü bir durak." Derler ki: "Rabbimiz, kim bunu bizim önümüze sürdüyse, ateşteki azabını kat kat artır." Ve derler ki: "Bize ne oluyor ki, kendilerini şerir (kötü)lerden saydığımız adamları göremiyoruz." Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" Bu, cehennem halkının birbiriyle çekişmesi kesin bir gerçektir. (Sad Suresi, 59-64)**

**Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. İnkar edenler dediler ki: "Bu Kuran'ı dinlemeyin ve onda (okunurken) yaygaralar koparın. Belki üstün gelirsiniz." Artık gerçekten o inkar edenlere şiddetli bir azap taddıracağız ve yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız. Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkar etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. İnkar edenler dediler ki: "Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan bizi saptırmış olanları bize göster, ayaklarımızın altına alalım, en aşağılarda bulunanlardan olsunlar." (Fussilet Suresi, 25-29)**

Allah iman eden ve yaşamını din ahlakını anlatarak ve Kuran ahlakını eksiksizce yaşayarak ve yaşatmaya çalışarak geçiren kulları için ise şöyle müjde vermektedir:

**Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki:) "Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin. Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniziz. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de**

**sizindir. Çok bağışlayan, çok esirgeyen (Allah)tan bir ağırlanma olarak." Allah'a çağıran, salih amelde bulunan ve: "Gerçekten ben Müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kimdir? (Fussilet Suresi, 30-33)**

## Sonuç

Bir insan hayatı boyunca "dinsizliğin dinine" göre yaşamış, hatta din ahlakına her zaman karşı olmuş olabilir. Ancak eğer bu insan, samimi olarak düşünür ve vicdanının sesini dinlerse, Kuran'ın hükümlerinin ne kadar doğru, açık ve kolay olduğunu görecektir. Ve tevbe ettiği takdirde Allah'ın tüm geçmiş günahlarını bağışlamasını umabilecektir. Unutmamak gerekir ki, hiçbir lider hiçbir insana şefaat edemez; hiç kimse Allah'ın huzurunda bir başkasına fayda sağlayamaz. İnsanların tek Velisi, tek dostu ve koruyucusu alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Allah ayetlerde bu açık gerçeği kavramış kişilerle ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

**Siz beni Allah'a (karşı) inkar etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan (Allah')a çağırıyorum. "İmkanı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar, onlar ateşin halkıdırlar. (Mümin Suresi, 42-43)**

# "DİNSİZ BİR MİLLET YAŞAYAMAZ"

İnsanların bir bölümü din ahlakının sadece bazı ibadetlerden oluştuğu gibi bir yanılgıya sahiptir. Oysa gerçek din, Allah'ın farz kıldığı oruç tutmak, 5 vakit namaz kılmak, zekat vermek, kadınların tesettüre uymaları gibi ibadetlerin yanı sıra, insan yaşamının her anını kapsar ve böylece insanlara Kuran'da tarif edilenler doğrultusunda bir bakış açısı ve güzel ahlak kazandırır. Dinine bağlı, samimi bir Müslüman Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak için hayatının her anında Kuran'da tarif edilen bu üstün ahlakı yaşamaya gayret eder. Hiçbir zaman ve hiçbir ortamda dürüstlüğünden, samimiyetinden, itidalli tavırlarından, saygı ve sevgi dolu yapısından, kısacası güzel ahlakından ödün vermez. İşte bu nedenle de Kuran ahlakına sahip insanların oluşturdukları topluluklarda, her insanın özlem duyduğu bu üstün özellikler yaşanır.

Örneğin Kuran ahlakına uygun yaşam süren bir ailede, günümüz ailelerinde yaşanan sorunların hiçbiri yaşanmaz. Günümüzde, anne ve babaya itaatsiz, doğru ile yanlışı birbirinden ayıramayan, saldırgan çocuklara ve çocuklarına doğru ile yanlışı anlatma gereği duymayan, onları başıboş bırakan, kendi aralarında dahi geçimsiz olan anne babalara çok sık rastlanır. Bu evlerde, sevgi, saygı, merhamet ve şefkat yerine kavga ve hakaret hakimdir. Oysa Kuran ahlakı yaşandığında, anne babaya itaat eden, hatta Allah'ın emri gereği onlara "öf" bile demeyen, doğru ve yanlışı daha küçük yaşlarından itibaren ayırt edebilen, vicdanını kullanarak kötülüklerden uzak duran çocuklar yetişir. Çocuklarını din ahlakı ile yetiştirerek devlete ve millete hayırlı insanlar olmaları için çaba harcayan, kendi aralarında da sevgi ve saygıyı yaşayan, davranışları ve konuşmaları ile çocuklarına örnek olan anne babalar ortaya çıkar. Kısacası sevgi, saygı ve dayanışma içinde birbirine bağlı aileler oluşur.

Aile ise bir devletin en temel birimidir. Aile yapısı güçlü olan bir milletin devlet yapısı da çok güçlü olur. Ancak aile yapısı çökmüş, manevi değerlerini kaybetmiş, bireyleri arasında sevgi, saygı, birlik ve beraberlik, vefa duyguları körelmiş bir devletin güçlü olması mümkün değildir. Özellikle dinsiz bir toplumun hedef alındığı bazı ülkelerde bu manevi çöküş çok büyük bir hız kazanır ve ahlaki dejenerasyon toplumun her kademesinde kendini gösterir. Böyle bir toplumda hayat, sadece karşılıklı maddi çıkarlar üzerine kurulur.

Birbirlerine çok yakın aile bireyleri arasında dahi sevgi, kardeşlik, dayanışma, fedakarlık ve sadakat duyguları gibi manevi duygular köreldiğinde, artık o milletin varlığını devam ettirebilmesi çok zor olur.

Çünkü bu dejenerasyon yalnızca aile ortamlarında yaşanmakla kalmaz, toplumun tüm kesimlerine yayılır. Okullarda, arkadaş toplantılarında sevgi ve saygı yerine, haset, ikiyüzlülük, alay, dedikodu gibi kötü tavırlar ortaya çıkar. İş yerlerinde de tüm sistem çıkar ilişkileri üzerine kurulu olur. Kimse kimsenin hakkını korumaz, adalet aranmaz, mazlumlara karşı şefkat ve merhamet duyulmaz. Kısacası böyle bir milletin bireylerinin birarada huzur ve barış içinde yaşamaları imkansız hale gelir.

İşte bu sebeple insanları dinsizliğe sürükleyen, bu yolla manevi değerlerini tahrip eden dinsizliğin dinlerinin, fikri yönde çökertilmesi imanlı insanlara düşen büyük bir görevdir. İlerleyen sayfalarda dinsizliğin aile yapısını ve toplumdaki sosyal ilişkileri çökertmenin ötesinde, bir devlete ne tür zararlar verebileceği daha detaylı olarak incelenecektir. Bu inceleme sonucunda ortaya çıkan tespitler, "devletime bağlıyım, milletimi seviyorum" diyen her bireyin dinsizlikle nasıl ciddi bir mücadele içinde olması gerektiğini bir kez daha ortaya koyacaktır.

## Darwinizm'in Yetiştirdiği Teröristler

Bugün dünyanın dört bir köşesinde terör, soykırım ve katliamlar yaşanmakta, masum insanlar hunharca öldürülmekte, suni sebeplerle birbirlerine düşman hale getirilen topluluklar ülkeleri kana bulamaktadır. Birbirlerinden çok farklı tarihlere, kültürlere ve toplumsal yapılara sahip olan ülkelerde meydana gelen bu olayların, her ülkede kendine özgü bazı nedenleri ve kaynakları olabilir. Ancak biraz araştırıldığında her birinin ilginç bir ortak noktası olduğu görülecektir. Bu, dinsiz ideolojilerin toplumlar üzerinde yarattığı manevi tahribattır.

Bu dinsiz ideolojilerin en önemli ortak özelliklerinden biri ise, militanlarını Darwinizm ile eğitiyor olmalarıdır. Başta da belirttiğimiz gibi evrim teorisi, insanların kendilerini sorumlu hissedecekleri ve ahirette hesap verecekleri bir Yaratıcı olduğu gerçeğini reddeder. Bu teorinin eğitimini gören bir insan da kendisinin sorumsuz ve başıboş olduğunu zanneder. Bu nedenle de "nasılsa kimseye hesap vermeyeceğim" diye düşünerek, her türlü insafsızlığı, ahlaksızlığı ve vicdansızlığı kolaylıkla yapar hale gelir.

Evrim teorisinin terörizme verdiği ikinci önemli destek ise, bu teorinin insanı gelişmiş bir hayvan olarak göstermesidir. Dolayısıyla Darwinizm'e inananlar bir insanın öldürülmesini herhangi bir hayvanın öldürülmesi kadar kolay görürler. Bölücü terörün tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de bebekleri, kadınları, yaşlıları ve binlerce masum insanı gözünü dahi kırpmadan öldürebilmesinin ardında yatan neden, Darwinci anlayıştır.

Darwinizm'in bilimsel açıdan hiçbir geçerliliği olmayan bir safsata olduğunun insanlara anlatılmasının önemi bu noktada tekrar ortaya çıkmaktadır. Darwinizm'i bilimsel bir gerçek zanneden, dini duygulardan uzak, Allah korkusu olmayan bazı kimselere Darwinizm'e dayandırılan ideolojiler telkin edildiğinde kolayca ikna edilebilmektedirler. Ve bu kapsamlı telkinin sonrasında herkes gibi yaşam süren sade bir insan, eline silah alıp dağa çıkabilmekte, masum insanların canına kastedebilmekte ve devletine karşı ayaklanabilmektedir. Çünkü bu kişilere Allah, din, vatan, millet ve bayrak sevgisi yerine, dinsizlikleri ve kanlı katliamları ile ünlenmiş Stalin'i, Lenin'i, Mao'yu sevip saymaları, insanı hayvan gibi gösteren Darwin'in teorisine göre düşünmeleri öğretilmektedir.

Oysa Allah'ın varlığının delilleri ve Kuran'da bildirilen güzel ahlak anlatıldığında, insanların düşmanlığı, savaşı ve kaos ortamlarını kendilerine hedef edinen bu tür ideolojilere saplanmaları imkansız hale gelir. Allah'a iman eden, ahirette her yaptığının hesabını vereceğini bilen bir insan, devletine ve milletine güçlü bir bağ ile bağlanır. Çünkü Allah Kuran'da insanları bozgunculuk yapmaktan şöyle men etmiştir:

**O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (Bakara Suresi, 205-206)**

**Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (Rad Suresi, 25)**

Bu ayetlerden de anlaşılacağı gibi, Allah'tan korkan bir insanın devletine, milletine en küçük zarar dokunduracak bir harekete dahi göz yumması söz konusu değildir. Çünkü Allah'tan korkan bir insan O'nun hoşnut olmayacağı ve cehennemde sonsuz bir azapla karşılık vereceğini bildirdiği her türlü tavırdan titizlikle sakınır.

Allah'a ve ahiret gününe inanmayan bir insan ise kimseye hesap vermeyeceğini zannederek her türlü kötülüğü kolaylıkla yapabilir. Bediüzzaman Said Nursi de dinsiz ideolojilerin, özellikle komünizmin doğurduğu anarşist yapıyı bir eserinde şöyle açıklamıştır:

Ve sosyalistlik ise bir kısım mukaddesatı tahrip ettiğinden, aşıladığı fikir, bilahare bolşevikliğe inkılap etti. Ve Bolşeviklik dahi çok mukaddesat-ı ahlakiye ve kalbiye ve insaniyeyi bozduğundan, elbette, ektikleri tohumlar hiçbir kayıt ve hürmet tanımayan anarşistlik mahsülünü verecek. Çünkü kalb-i insaniden hürmet ve merhamet çıksa, akıl ve zekavet, o insanları gayet dehşetli ve gaddar canavarlar hükmüne geçirir; daha siyasetle idare edilmez.[18]

Bediüzzaman'ın bu sözlerinin de işaret ettiği gerçek şudur: Anarşi, terör ve kargaşa belasının kökeninde insanların saygı, sevgi, merhamet gibi güzel duygulardan uzaklaşması, ahlaki ve insani değerlerini kaybetmesi yatmaktadır. Bu beladan kurtulmak için öncelikle yapılması gereken ise, dinsizliğin ortadan kaldırılması ve insanlara Allah korkusunun ve Kuran ahlakının öğretilmesidir.

Şunu unutmamak gerekir ki, devletine ve milletine karşı ayaklanıp, bölücü faaliyetlerde bulunanlar kadar, bu duruma seyirci kalarak imkanları olduğu halde devletine destek olmayanlar da, aynı materyalist bakış açısını taşıyor demektir. Çekimser davranan kişilerin tek amaçları kendi hayatlarını devam ettirebilmeleridir. Çevrelerinde olup bitenler kendilerine dokunmadığı sürece rahatsız olmayan bu kişiler, dinin insanlara kazandırdığı fedakarlık, kardeşlik, dostluk, dürüstlük ve hizmet

anlayışından yoksun kimselerdir. Bu kişilerin, şerefli bir hedefleri yoktur. Hayatları boyunca sadece devletin imkanlarını tüketerek, milletin karşı karşıya olduğu tehlikelerden habersiz bir şekilde kendi nefislerini tatmine çalışırlar. Bu tür insanların durumu Kuran'da şöyle açıklanmaktadır:

**Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmez ve herşeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi? (Nahl Suresi, 76)**

Ayette de belirtildiği gibi "dosdoğru yol üzerinde bulunan", dinine bağlı, Allah'tan korkup sakınan, manevi değerlere önem veren, vatanına ve milletine hizmet şevki içinde olan bir kişinin, bulunduğu topluma büyük hayırlar getireceği kesindir. Bu yüzden insanların gerçek dini öğrenmeleri ve Kuran ahlakına uygun yaşamaları son derece önemlidir. Bu üstün ahlakı yaşayan insanları ise Allah bir ayetinde şöyle tanımlamıştır:

**Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (Hac Suresi, 41)**

# DİNSİZLİĞİN DİNİ İLE MÜCADELE YÖNTEMLERİ

İnsanların dünyadaki ve ahiretteki kurtuluşları için dinsizliğin yeryüzünden tamamen kaldırılması son derece önemlidir. Ve dinsizliğin yeryüzünden silinerek yerine Kuran ahlakının yaygınlaştırılması da -baştan beri üzerinde durduğumuz gibi- tüm inananların sorumluluğudur. "Ben dindarım, diğer insanlar başlarının çaresine baksınlar" demek, samimi bir Müslümanın vicdanına sığmaz. Aşağıdaki ayet, bu görevi tüm Müslümanların üzerine İlahi bir görev olarak yüklemektedir. Allah her mümini, yakınlarını ve tüm insanları cehennem azabından korumakla yükümlü kılmıştır:

**Ey iman edenler, kendinizi ve yakınlarınızı ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır; üzerinde oldukça sert, güçlü melekler vardır. Allah kendilerine neyi emretmişse ona isyan etmezler ve emredildiklerini yerine getirirler." (Tahrim Suresi, 6)**

Bazı kimseler ise "ben dinsizlikle nasıl mücadele edebilirim?" diye düşünüyor olabilirler. Bu, şeytanın insanları oyalamak, Kuran ahlakının yaşanmasını engellemek ve dinsizliğin dininin yayılmasına zemin hazırlamak için verdiği bir kuruntudur. Kitabın genelinde de söz edildiği gibi dinsizlikle mücadeleden kastedilen, dinsiz felsefelerin ve fikir akımlarının bilimsel ve akılcı delillerle geçersizliklerinin ortaya konması, fikri alanda bunların çökertilmesidir. Çünkü fikri yönden çökmüş ve bilimsel olarak da dayanağı kalmamış bir ideolojinin peşinden hiç kimse gitmez.

Dolayısıyla bu önemli fikir mücadelesinde her insanın yapabileceği bir hizmet mutlaka vardır. Hiçbir şeye imkan bulamayanlar da, bu önemli mücadelede yer alan, hayatını buna adayan kimselere yardımcı ve destekçi olmalıdırlar. Örneğin dinsizlikle mücadele amacıyla yazılmış kitapların veya yazıların geniş bir çevre tarafından okunmasını sağlamak, bu kitaplarda yazanları çok iyi öğrenerek bunları herkese anlatmak, dinsizlikle mücadele eden, dinsizliğin fikrini çürüten bilgileri türlü yollarla dünyaya yaymak gibi hizmetler dinsizlikle mücadelenin önemli birer parçasıdır.

Unutmamak gerekir ki Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi *"Küfre rıza küfür olduğu gibi; dalalete, fıska, zulme rıza da fısktır, zulmdür,*

*dalalettir."*[19] Bu nedenle çekimser kalanlar, dinsizliğe karşı imkanı olduğu halde mücadele etmeyenler veya mücadele edenlere destek olacaklarına zorluk çıkaranlar, aslında bilerek veya bilmeyerek dinsizliğe destek olmakta ve onların işlerini kolaylaştırmaktadırlar.

Samimi bir mümin, hiçbir zaman bu önemli konularda çekimser kalmaz. Her zaman Kuran'ın emrettiği konularda son derece duyarlı, atak ve kararlı davranır. Vicdanından dolayı bugün yeryüzünde zulüm gören, zayıf bırakılmış, aç, güvenliksiz yaşayan ve zavallı konumda olan her insanın sorumluluğunu üzerinde hisseder. Örneğin bugün Keşmir'de, Doğu Türkistan'da ve Filistin'de milyonlarca Müslüman sadece dinlerinden dolayı zulüm görmektedir. Geçtiğimiz yıllarda Kosova ve Bosna'da yüz binlerce insan olmadık işkencelere maruz bırakılmış, yerlerinden, yurtlarından edilmiş, dünyanın gözü önünde katledilmişlerdir. Sadece bazı Müslüman ülkelerde değil, dünyanın bir çok yerinde insanlar, dinsiz gruplar veya dinsiz fikir akımları nedeniyle zulüm görmeye devam etmektedirler. Rusya'da yıllardır dinsiz nesiller yetiştirilmekte, dinsizliğin dini çok büyük bir hızla yayılmaktadır. (Detaylı bilgi için bkz. *Çözüm Kuran Ahlakı,* Harun Yahya) Vicdan sahibi bir insan bunların hiçbirini gözü kapalı izlemez. İşte bu nedenlerden ötürü tüm Müslümanların dinsizliğin insanlık üzerindeki zulmünü kaldırmak için var güçleriyle mücadele etmeleri gereklidir. Bunun en akılcı ve en etkili yolu ise kitap boyunca belirttiğimiz fikri alandaki mücadeledir.

Bu bölümde, böyle önemli bir görevi yüklenen insanların özellikle üzerinde durmaları gereken konular ele alınacak ve Kuran ayetleri doğrultusunda, bu mücadelenin nasıl izlenmesi gerektiği anlatılacaktır.

## Dinsizliğin Putlarını Kırmak

Dinsizliğin dini ile mücadelede en etkili yöntem kuşkusuz Kuran'da örnek olarak gösterilen Hz. İbrahim'in metodudur. Önceki bölümlerde anlattığımız gibi Hz. İbrahim'in döneminde yaşayan insanlar kendi elleriyle yaptıkları putlara tapıyor ve her konuda bu sahte ilahlarından medet umuyorlardı. (Bilindiği gibi bu, aynı zamanda tarih boyunca pek çok inkarcı kavmin uyguladığı bir yöntemdir.) Hz. İbrahim ise bu insanlara önünde eğildikleri putların hiçbir şeye güç yetiremeyen, tahtadan yapılmış, cansız varlıklar olduğunu hatırlatmış ve onların mantık ve muhakeme bozukluklarını tüm açıklığı ile gözler önüne sermiştir.

Önceden de belirttiğimiz gibi, Hz. İbrahim döneminde yaşayan insanlarla günümüz "puta tapıcıları" arasında pek bir fark yoktur. O dönemdeki insanlar nasıl ısrarla tahta heykelleri ilah olarak kabul ediyorlarsa, günümüz dinsizleri de cansız atomları, şuursuz doğayı,

tesadüfleri ilah olarak kabul etmektedirler. Şuursuz atomların biraraya gelerek, kusursuz ve muhteşem bir sistemi oluşturmak üzere organize olduklarına inanmaktadırlar.

Hz. İbrahim'in, kavmini bu sapkın inançlarından kurtarmak, onları "uyandırmak" için başvurduğu yöntem ise Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

**Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir?" "Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler. Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz." (Enbiya Suresi, 52-54)**

**"Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım." Böylece o, yalnızca büyükleri hariç olmak üzere onları paramparça etti; belki ona başvururlar diye. (Enbiya Suresi, 57-58)**

Ayetlerde haber verildiği gibi Hz. İbrahim, babasının ve kavminin gerçekleri göremeyecek kadar körleştiklerini gördüğünde onların taptıkları putlara bir tuzak kurmaya karar vermiştir. Kavmi yanından uzaklaştığında, taptıkları cansız putları kırarak, onların akıllarıyla bulamadıkları açık bir gerçeği kendilerine delille ispatlamıştır: Cansız putların aciz oldukları ve bir şey yaratamayacakları gerçeğini…

Putperestler geri dönüp de Hz. İbrahim'e neden putları kırdığını sorduklarında aldıkları cevap ise, içinde bulundukları akılsızlığı gözler önüne sermesi açısından son derece önemlidir:

**Dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" "Hayır" dedi. "Bu yapmıştır, bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin." Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. Sonra, yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun, bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin." (Enbiya Suresi, 62-65)**

Bu insanların, **"Andolsun, bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin"** diyerek aslında gerçeğin farkında olduklarını belirtmeleri son derece önemli bir noktadır. Hepsi aslında putların konuşamayacaklarının bilincindedirler. Putlarının hiçbir şeye güç yetiremeyeceklerini, cansız bir varlığa hayat veremeyeceklerini, evrende

var olan kusursuz düzeni yaratamayacaklarını çok iyi bilmektedirler. Ancak atalarından devraldıkları dinsizlik mirasını devam ettirebilmek ve Allah'ın varlığını inkar etmek için bu cansız varlıkları ilah kabul etmişlerdir.

Günümüzde evrimciler ve materyalistler de tamamen buna benzer bir zihniyeti taşırlar. Bugün herhangi bir evrimci, samimi olarak düşündüğünde canlılığın tesadüflerle oluşamayacak kadar karmaşık ve kusursuz olduğunu anlayacaktır. Bunun yanında aynı bilim adamları evrenin bir başlangıcı olması gerektiğini, yani ezeli ve ebedi olamayacağını da onaylayacaklardır. Ancak söz konusu kişiler, bunu itiraf etmelerine rağmen, son derece bağnaz bir tutum sergilemeye devam ederler. Aynı Hz. İbrahim döneminde yaşayan putperestler gibi kendi sahte ilahlarını bırakıp Allah'a inanmalarının imkansız olduğunu dile getirirler. Evrimcilerin ve materyalistlerin kitabın başından itibaren tarif ettiğimiz atalarının dinine ne kadar körü körüne bağlı olduklarını anlamak için günümüz evrimcilerinden birkaçının bu yöndeki itirafını görmek yeterlidir.

Örneğin Harvard Üniversitesi'nden evrimci ve materyalist genetikçi Richard Lewontin kendisinin ve diğer materyalistlerin ön yargılı ve bağnaz tutumlarını şöyle ifade etmiştir:

Bizim materyalizme olan bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan a priori bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[20]

Ünlü İngiliz zoolog ve evrimci D.M.S. Watson ise, evrimcilerin ellerinde evrimin gerçekleştiğine dair delilleri olmamasına rağmen neden hala bu teoriyi savunduklarını şöyle açıklamıştır:

Evrim teorisinin yaygın kabul gören bir teori olmasının nedeni bu teoriyi ispatlayacak yeterli delilin var olması değil, ancak diğer alternatifin yani doğaüstü yaratılışın tümüyle kabul edilemez olmasıdır.[21]

Ünlü İngiliz bilim adamı Chandra Wickramasinghe de Allah'ın inkar edilmesi için insanların beyinlerinin nasıl yıkandığını şöyle açıklamıştır:

Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir bilinçli yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu... Ama şu anda, Tanrı'ya inanmayı gerektiren açıklamaya karşı olarak öne sürülebilecek hiçbir argüman bulamıyorum...[22]

Yukarıda örnekleri verilen evrimci bilim adamlarının, doğru olmadığını bildikleri halde sadece Allah'ı inkar edebilmek için evrim

teorisine ve materyalizme inandıkları kendi sözleriyle ortaya çıkmaktadır. Ve bu kişiler günümüzün önde gelen materyalist evrimcilerinden sadece birkaçıdır.

Bu insanlara verilebilecek cevap ise, Kuran'da bildirilen, Hz. İbrahim'in kendi kavmine verdiği cevaptır. Hz. İbrahim'in kavmine verdiği karşılık, onları sarsmak ve akla davet etmek olmuştur. Ayetlerde Hz. İbrahim'in sözleri şöyle haber verilmektedir:

**Dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz? Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?" (Enbiya Suresi, 66-67)**

Hz. İbrahim nasıl putperestlerin putlarını kırarak ve dinsizliğin tüm dayanaklarını ortadan kaldırarak onların acizliğini ortaya koyduysa, günümüzdeki inananların da dinsizlerin ilah edindiği madde putunu kırarak dinsizliği etkisiz hale getirmeleri gerekmektedir.

Bu putların kırılmasında uygulanacak yöntem ise, kısaca şöyle maddelendirilebilir:

### 1. Dinsiz akımların ideolojilerini ve savundukları fikirleri çok iyi tanımak

Her insanın, manevi değerleri tahrip edecek faaliyetler içinde olan dinsiz akımları çok iyi tanıması, onların ideolojilerini, hangi konuda hangi fikri savunduklarını iyi bilmesi son derece önemlidir. Çünkü ancak bu yolla söz konusu çevrelerin mantık bozuklukları, sapkınlıkları, devlete ve millete zarar verecek düşünceleri, bilime ve akla aykırı yönleri deşifre edilebilir. Ve bunun sonucunda bu dinsiz ideolojilerin ne kadar zayıf temellere dayandıkları, tutarsızlıkları gözler önüne serilebilir. Ayrıca dinsiz ideolojileri yakından tanıyan vicdan sahibi kişiler, bunların devlete ve millete verebilecekleri olası zararları önceden tahmin edebilir, bu sayede gerekli önlemlerin alınması için devlete destek ve yardımcı olacak bir faaliyet içine girebilirler.

### 2. Materyalizmin ve evrim teorisinin geçersizliklerinin bilimsel delilleri ile ortaya konması

Kitabın başlarında günümüzde dinsizliğin en tehlikeli ve en yaygın dininin materyalizm olduğu üzerinde durmuştuk. Materyalizmi diğer dinsiz fikirlerden farklı kılan ve daha etkili olmasına neden olan bir unsur da, "bilimsel bir kılıf" içinde sunulmasıdır. Bu nedenle putperestlik ilkellik

olarak adlandırılırken, materyalizm ve evrim teorisi, -putperestlikten bir farkları olmamasına rağmen- sahte bir "bilimsel saygınlık" kazanmışlardır. Dolayısıyla materyalizmin ve evrim teorisinin aslında bilimle ve akılla çelişen fikirler olduğunun ortaya çıkarılması ve bunun insanlara anlatılması son derece önemlidir.

Evrim teorisinin iddialarının tek tek ele alınarak, tüm delillerinin aslında sahte olduklarının veya bu delillerin insanlara çarpıtılarak sunulduklarının anlatılması son derece önemlidir. Bunu yaparken en son buluşların, bilim dünyasındaki gelişmelerin an an takip edilmesi, dünyanın dört bir yanında evrim konusunda ortaya atılan iddiaların hiç atlanmadan bilimsel olarak çürütülmesi, her konuda çok bol delil sunulması gereklidir.

Ayrıca bir noktayı daha belirtmekte yarar vardır: Aslında evrim teorisinin delil olarak öne sürdüğü birkaç konu vardır ve bunlar da daha en baştan çürütülmüştür. Ama evrimciler bunları sürekli bilimsel terimlerle süsleyerek, farklı kişilerin kalemlerinden veya ağızlarından, "bilimsel" bir kisve altında aktardıkları için, yeni yeni deliller sunuyor gibi görünürler. Oysa halk açısından anlaşılmaz ifadelerle, bol Latince kelimelerle, sayfalarca yazdıkları konuların özüne bakıldığında, bilimsel yönde hiçbir delil sunmadıkları anlaşılır.

Ne var ki bugün dünya insanlarının büyük çoğunluğu Darwinizm'in ne denli saçma bir iddia olduğunu görememekte ve bu teoriyi bilimsel bir gerçek sanmaktadır. Dolayısıyla, önemli bir başka hizmet de, insanların bilgilendirilmesi ve bu tehlikeye karşı uyarılmasıdır. Takdir edileceği gibi, bu hizmet ciddi bir çaba gerektirir. Herkes elinden geleni yapmalı, bu tarihi sorumluluğun ağırlığını olabildiğince yüklenmelidir.

### 3. Kuran'da bildirilen gerçek dinin anlatılması

Materyalist çevreler halka kendi ideolojilerini telkin ederlerken, dine karşı saldırgan bir tutum sergilerler. Ancak bu çevrelerin dine saldırırken kullandıkları malzemeler, ya tahrif edilmiş eski dinler ya da Müslümanlık adı altında yaşanan, içine türlü hurafeler katıldığı için özünden tamamen uzaklaşmış bazı anlayışlardır.

Oysa gerçek Müslümanlık, bu çevrelerin hedef aldıkları tutucu din anlayışından tamamen farklıdır. Bu nedenle hurafelerle dolu dine karşı olarak, Kuran'da bildirilen gerçek din ahlakının insanlara çok etkili ve yaygın bir şekilde anlatılması gerekir. Kuran, içinde hiçbir çelişki bulunmayan ve Allah Katından indirilmiş bir kitaptır. Bu gerçeğin delillerinin açıkça ortaya konmasının yanı sıra, Kuran'da bildirilen ayetlerin ve anlatılan olayların insanlara aktarılmaları da son derece önemlidir. Bediüzzaman Said Nursi de "maddiyyun ve tabiiyyun felsefeleri"

ile mücadelede en etkili yolun Kuran'ın hakikatlerini anlatmak olduğunu çok defa belirtmiştir:

… Beşinci olarak: Şimdi bu zamanda en büyük tehlike olan dinsizliğe, anarşistliğe, maddeciliğe karşı yalnız tek bir çare var: O da Kur'an'ın hakikatlerine sarılmaktır. Yoksa koca Çin'i, az bir zamanda komünistliğe çeviren bela, siyasi, maddi kuvvetler ile susmaz. Onu yalnızca Kur'an gerçekleri susturabilir.[23]

Görüldüğü gibi Bediüzzaman'ın, dinsizliğin getireceği tehlikelere karşı sunduğu çözüm, Kuran ahlakının yaşanması ve yaşatılmasıdır. Ayrıca Bediüzzaman'ın dinsizliğin neden olduğu anarşi ve devlet düşmanlığının nasıl yenilebileceği ile ilgili sözlerinden bazıları da şöyledir:

Sarsılmaz bir iman isteyen ve dinsiz anarşistliğe karşı kırılmaz bir kılınç arayanlar, Büyük alamete (Kur'an'a) müracaat etsinler. (Şualar, 599)

Çünkü masonluk, komünistlik, dinsizlik doğrudan doğruya anarşistliği doğuruyor. Ve bu dehşetli duruma karşı ancak ve ancak Kuran gerçekleri etrafında İttihad-ı İslam dayanabilir… (Beyanat ve Tenvirler, s. 21)

**4. Allah'ın varlığının delillerinin anlatılması**

Aklını ve vicdanını kullanan bir insan için Allah'ın varlığı çok açıktır. Allah yarattığı her varlıkta sonsuz ilminin, aklının, gücünün delillerini insanlara göstermektedir. Ancak kimi insanlar yıllarca Allah'ı inkar etmeye yönelik bir telkin alırlar. Kimileri de bu konuda kuşku içindedirler. Dolayısıyla bu insanlara Allah'ın varlığının delillerini göstermek gerekir. Bu insanların sahip oldukları ön yargıları ve bağnaz tutumu kırmak için onlara, Allah'ın varlığına dair deliller göstermek, her varlığı tek tek inceleyerek, bunların en küçük bir parçasının dahi tesadüfen meydana gelemeyeceğini açıklamak gerekir. Hem yazılı, hem de görsel yöntemler kullanarak bu konuda çok kapsamlı bir faaliyet yürütülmesi Müslümanlar üzerine düşen büyük bir görevdir.

Apaçık gerçekleri göremeyecek kadar manevi yönden aciz hale gelen insanlar, ancak ciddi bir çabayla bulundukları gaflet uykusundan uyandırılabilirler. Allah'ın varlığını ve çevresinde gördüğü kusursuz sistemlerin tek başlarına, tesadüfler sonucunda oluşamayacağı gerçeğini kavrayan bir insan için ise, dinsizlik tehlikesi artık ortadan kalkmış olur. Çünkü Allah'a iman eden bir insan O'na karşı sorumlu olduğunu ve bundan sonraki hayatını O'nun rızası için yaşaması gerektiğini de kavrar.

Nitekim Allah Kuran'ın birçok ayetinde insanları yarattığı varlıklar üzerinde düşünmeye ve bu varlıklardan ibret almaya çağırmaktadır:

**Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve**

**onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (Kaf Suresi, 6-11)**

İşte bu nedenle, "dinsizliğin dini" ile mücadelede en etkili yöntemlerden biri de insanların çevrelerindeki iman hakikatlerini, Allah'ın varlığının ve yüceliğinin delillerini görebilmelerini sağlamaktır. Allah Kuran'da **"Rabbinin nimetini durmaksızın anlat"** (Duha Suresi, 11) ayetiyle bu gerçeği haber vermektedir. Müslümanların da Allah'ın insanlar için yaratmış olduğu tüm nimetleri, içinde bulundukları çağın en etkili yöntemleri kullanarak, insanlara durmaksızın anlatmaları gerekmektedir.

**5. Kuran ahlakı yaşandığında nasıl bir hayat olacağını açıklamak**

Allah Kuran'da insanlara güzel ahlakı, adaleti, sevgi, şefkat ve merhameti, fedakarlığı, sabrı, diğer insanların çıkarlarını kendi çıkarlarının üzerinde tutmayı, devlete saygı, sevgi ve itaati, barış ve güvenliği sağlamayı, insanların arasını düzeltmeyi, fakir ve zavallıları koruyup kollamayı, çalışkanlığı, Allah rızası için hizmet etmeyi emreder. Bu özelliklerin hakim olduğu bir milletin nasıl bir üstünlüğe, refah ve huzur ortamına sahip olacağı ise açıktır.

İnsanların birçoğu Kuran'da bildirilen din ahlakını tanımadıkları için, onlara Kuran ahlakının insanlara sunduğu güzelliklerin anlatılması, asıl din ahlakını yaşamanın kolay ve insanın yaratılışına en uygun hayat olduğunun gösterilmesi gerekir. Böylece insanlar tüm dünyada yaşanan sorunların çözümünün Kuran'da olduğunu da göreceklerdir. Allah bir ayetinde Kuran'ın indiriliş amacını şöyle bildirir:

**... Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)**

**6. Vicdanlı insanların birlik olmaları**

Dinsizlikle mücadele konusunda Müslümanların çaba harcamaları, tüm imkanlarını birleştirerek, devleti ve milleti elbirliği ile bu tehlikeden korumaları son derece önemlidir. Her insan bu fikri mücadelede ne kadar

çok hizmet ederse, dinsizliğin yeryüzünden silinmesi ve böylece "yeryüzünde fitne kalmaması" da o kadar hızlı olacaktır.

Birlik (tesanüd), imanlı insanlara hem maddi hem de manevi bir kazanç sağlar. Allah müminlere birçok ayetinde birlik içinde davranmalarını ve aralarında çekişmemelerini emreder:

**Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 46)**

Allah, bir başka ayetinde de müminlere eğer aralarında çekişirlerse yeryüzünde fesat oluşacağını bildirir:

**İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)**

Bu ayetten de anlaşılacağı gibi, Allah'ın dinini inkar eden, toplumları helaka sürükleyen zalim kişilere karşı şerefli bir mücadele imkanı varken, Müslümanların birbirleriyle çekişmelerinin, hayırlı faaliyetlerine engel olmalarının Allah Katında çok büyük bir sorumluluğu olabilir.

Bir hadisinde Peygamber Efendimiz (sav) de Müslümanların birlik olmaları gerektiğini şöyle bildirmiştir:

Birbirinize sırt çevirmeyiniz. Birbirinize kin tutmayınız. Birbirinizi kıskanmayınız. Birbirinizle dostluğunuzu kesmeyiniz. Ey Allah'ın kulları kardeş olunuz. (Müslim İhya'u Ulum'id-Din Huccetü'l-İslam, İmam Gazali, cilt. 2, s.407)

Müminlerin birbirlerine yardımcı olmalarının yanı sıra, birbirlerinin hizmetlerini teşvik etmeleri, güzel bir hizmette bulunanı takdir etmeleri de gerekir. İmanlı insanların kardeşlik duyguları içinde, birbirlerine destek olmaları gerektiğine Bediüzzaman da birçok kereler dikkat çekmiştir. Said Nursi'nin bu sözlerinden biri şöyledir:

Ey ehl-i iman! Zillet içinde esaret altına girmemek isterseniz, aklınızı başınıza alınız. İhtilafınızdan istifade eden zalimlere karşı, "Ancak inananlar kardeştir" (Hucurat Suresi, 10) kutsal kalesinin içerisine giriniz, korununuz. Yoksa ne hayatınızı muhafaza ve ne de hukukunuzu müdafaa edebilirsiniz. Malumdur ki iki kahraman birbiriyle boğuşurken, bir çocuk ikisini de dövebilir. Bir tartıda, iki dağ birbirine karşı tartılırsa, bir küçük taş dengelerini bozup, onlarla oynayabilir. Birini yukarı, birini aşağı indirir.

İşte ey ehl-i iman! İhtiraslarınızdan ve düşmanca taraf tutmanızdan kuvvetiniz hiçe iner. Az bir kuvvetle ezilebilirsiniz. Sosyal hayatla alakanız varsa, 'Mümin mümin için sağlam bir binanın birbirine kuvvet veren taşları gibidir' yüksek prensibini, hayat prensibi yapınız. Dünya sefilliğinden ve ahiret sıkıntısından kurtulunuz.[24]

## Bediüzzaman Said Nursi'nin Dinsizlikle Mücadelede Gösterdiği Yol

Bediüzzaman Said Nursi, Risale-i Nur'un birçok yerinde dinsizlikle mücadele konusunda inananlara yol göstermiştir. Bir sözünde ise, yukarıda değindiğimiz konularla ilgili olarak şöyle demiştir:

... Bizim düşmanımız cehalet, zaruret, ihtilaftır. Bu üç düşmana karşı san'at, marifet, ittifak silahıyla mücadele edeceğiz...[25]

Said Nursi'nin bu sözleri insanların dinsizliğe karşı mücadelesinin ne şekilde olacağını anlamak açısından çok önemlidir. Bediüzzaman yukarıdaki sözünde üç tehlikeye dikkat çekmektedir: Cehalet, zaruret ve ihtilaf...

İlk tehlikeye karşı, yani cehalete karşı halkın bilinçlendirilmesi son derece önemlidir. Yaşadığımız toplumda insanların büyük çoğunluğu dindardır, Allah'a ve dine inanır. Ancak yine büyük çoğunluğu dinin ve manevi değerlerin karşısında yer alan tehlikelerin farkında değildir. Örneğin "hem dindarım hem de evrime inanıyorum" diyebilecek kadar

evrim teorisinin içeriğinden ve hedeflerinden habersiz olanlar vardır. Ya da reenkarnasyon gibi batıl inançlara inanan ve bunu İslam'la uyumlu sanan kimseler bulunmaktadır. Bu sebeple bu konudaki cehaletin, yani bilgi eksikliğinin hızla ortadan kaldırılması şarttır.

Bediüzzaman'ın dikkat çektiği ikinci tehlike ise zaruret yani parasızlıktır. Günümüzde dünya üzerindeki Müslüman ülkelerin büyük bir bölümünde, "açlık, yoksulluk, parasızlık" temel sorunların başında gelmektedir. "Parasızlığın" her ülkeye göre değişen nedenleri bulunmaktadır. Kimi ülkelerde ekonomik bozukluklar, yönetimdeki aksaklıklar, kimi ülkelerde ise savaşlar, despot yönetimler ya da iç çatışmalar insanların yoksulluk çekmelerine neden olmaktadır. Mülteci kamplarında zor koşullar altında yaşayan, evlerini terk etmek zorunda kalan, ağır şartlar altında çalışmaya zorlanan, eğitim imkanı olmayan insanlar yardıma muhtaç durumdadırlar. İşte bu zor şartlarda yaşayan insanların Kuran ahlakı, Allah'ın yaratış delilleri, materyalist ve Darwinist teorilerin dünya üzerindeki yıkıcı etkileri üzerinde bilgilendirilmeleri tüm Müslümanların üzerine düşen çok önemli bir sorumluluktur. Ancak bu insanların öncelikle sağlıklı yaşam koşullarına kavuşturulmaları gerekmektedir. Bediüzzaman'ın da dikkat çektiği bu "zaruret" tehlikesi mutlaka ortadan kaldırılmalı, Müslümanların dinlerini rahatça yaşayabilecekleri bir ortam oluşturulmalıdır. Bunun için Allah'a iman eden her Müslümanın elinden gelen tüm çabayı göstermesi gerekmektedir. Allah Nisa Suresi'nde iman sahiplerine bu sorumluluklarını şu şekilde bildirmektedir:

**Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına cehd etmiyorsunuz (çaba harcamıyorsunuz)? (Nisa Suresi, 75)**

Said-i Nursi'nin son olarak dikkat çektiği ihtilaf tehlikesi de bugün mevcuttur. Bugün dünyada insanlar arasında birçok konu ihtilaflıdır. Çoğu zaman fikir birliğine varılamamakta ve pek çok konu tartışmalara, çatışmalara dönüşmektedir. Oysa aklın ve vicdanın yolu birdir. Bu nedenle bu ihtilafın getireceği kargaşa ve kaos tehlikesine karşı doğrular çok açık bir şekilde ve bilimsel delillerle ortaya konmalıdır. Canlılığın kökeni konusunda da bu yol kullanılmalı, gerçekler tüm açıklığı ile anlatılmalıdır. Bu yolla halkın yanı sıra kuşku içinde olan bir çok materyalist ve evrimci de vicdanlarına başvurarak, gerçeğe ve doğru yola yönelme imkanı

bulacaktır.

Bediüzzaman, bu üç tehlikeye karşı önlem alırken göz önünde bulundurulması gereken konuları da sözlerinde vurgulamaktadır. Bu konuların ilki sanattır. İnsanların dinsizliğin diniyle yapacakları mücadelede sanat çok önemli bir yer tutmaktadır. Burada "sanat" kelimesiyle pek çok şey kastedilmiştir. Allah'ın çevremizdeki sanatının tüm güzelliğiyle anlatılması en önemli konulardan biridir. Ayrıca her türlü yazılı eserde kullanılan resimlerle, dildeki açıklık ve sadelikle, baskı kalitesiyle dindar insanların üstün sanat anlayışlarını ortaya koymak da son derece önemlidir. Bunun yanında sözlü anlatımdaki hikmet de sanatın bir türüdür. Seçilen kelimeler, kullanılan örnekler, anlatımdaki çarpıcılık ve etkileyicilik karşıda bırakılacak etki açısından çok önemlidir. Evrim teorisi gibi sözde bilimsel bir konuyu anlatırken son derece karmaşık bir anlatım yolu benimseyen evrimcilerin aksine, anlatımdaki sadelik insanların gerçekleri anlamasına çok büyük bir kolaylık sağlayacaktır.

Bediüzzaman'ın dikkat çektiği marifetli anlatım da, Allah'a samimi kalple iman eden insanların belirgin bir vasfıdır. Bu samimiyet ve dürüstlük, onların anlatımlarına çok açık bir şekilde yansır. Ayrıca anlatılacak konuların aciliyete göre belirlenmesi, yine aciliyetli konuları halka ulaştırma yolları ve şekilleri tespit edilmesi, hep vicdanlı insanlara has birer marifettir.

Bediüzzaman Said Nursi'nin gösterdiği son yöntem olan ittifak ise, milletimizin refahını ve güvenliğini isteyen herkesin yerine getirmesi gereken bir vazifedir. İnananların Allah'ın varlığını inkar eden ve manevi değerlere karşı savaş açan kişilere karşı birbirlerine destek olmaları son derece önemlidir. Bu birliği bozmak için yapılacak her türlü girişim de etkinin azalmasına neden olacaktır. Eğer bir Müslüman, "Darwinizm zaten bitmiştir" veya "Darwinizm'i çürütmeye çalışmaya ne gerek var" diyerek bu yönde yürütülen fikri mücadeleyi olumsuz yönde eleştirirse, aslında farkında olmadan bu mücadele içinde ihtilaf meydana getirmiş olur. Halbuki samimi insanların, devletimizin ve milletimizin refahını düşünenlerin, Darwinizm'in ve komünizmin son zerresi de yok olana kadar fikri zeminde mücadeleye devam etmeleri gerekmektedir. Çünkü Darwinizm henüz tam anlamıyla tükenmemiştir. Evrimciler yalnızca büyük bir panik içinde son çırpınışlarını göstermektedirler, ama yapılacak daha çok iş vardır. Bu nedenledir ki bu tehlikenin bir daha oluşum göstermeyecek şekilde kökünün kazınması ve tüm insanlığın kanına giren bu zehirin akıtılması son derece önemlidir ve çok büyük bir aciliyet arz etmektedir. Bu çarpık inançların dünya üzerinden silindiğini ancak, terörün, anarşinin, din ve devlet düşmanlığının, zulmün durması ile

anlayabiliriz. Bugün masum insanlar katlediliyorsa, devletin şerefli askerine, polisine teröristler tarafından silah çekiliyorsa, dünyanın dört bir yanında zulüm hüküm sürüyorsa bu, materyalizmin ve Darwinizm'in henüz son bulmadığının ve bu ideolojinin taraftarlarının hala eylemlerini sürdürdüklerinin göstergesidir.

Bu durumda vicdanlı insanların üzerine düşen görev bellidir. Allah Kuran'da **"fitne kalmayıncaya ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar..."** (Enfal Suresi, 39) ayetiyle dinsizliğin dini ile mücadele etmeyi emretmiştir.

# UYARI

**Okuyacağınız bu bölüm, hayatın çok önemli bir sırrını içermektedir. Maddesel dünyaya bakış açınızı kökten değiştirecek olan bu konuyu , çok dikkatli bir biçimde ve sindirerek okumalısınız. Burada anlatılacak olanlar yalnızca bir bakış açısı, farklı bir yaklaşım veya herhangi bir felsefi düşünce değil; dine inanan-inanmayan herkesin kabul edeceği, bugün bilimin de kanıtladığı kesin bir gerçektir.**

# DİNSİZLİĞİN DİNLERİNİ MAĞLUP EDEN GERÇEK

Önceki bölümlerde üzerinde durduğumuz gibi, inkarcıların din ahlakına karşı olumsuz bir mücadele içinde olmalarının en önemli etkenlerinden biri, herşeyi dünyevi kıstaslara göre değerlendirmeleridir. Bunun nedeni de, tüm yaşamlarının dünya ile sınırlı olduğunu zannetmeleri ve dünyaya karşı hırs dolu bir bağlılık duymalarıdır. Din ahlakından uzak insanların bu ruh hali Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

**"O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu) dünya hayatımızdan ibarettir; ölürüz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz." (Müminun Suresi, 37)**

İşte bu hırs sebebiyle inkarcılar dünyaya yönelik bir kavrayış eksikliği içine düşerler. Etraflarında gördükleri şeyleri Allah'tan bağımsız zanneder, tüm varlıkların ancak Allah'ın dilemesiyle varlığını sürdürdüğünü kavrayamazlar. Allah inkarcıların dünya hayatına yönelik gerçekleri kavrayamadıklarını bir ayette şöyle bildirmiştir:

**Onlar, dünya hayatından (yalnızca) dışta olanı bilirler. Ahiretten ise gafil olanlardır. (Rum Suresi, 7)**

İnkarcıların hayatları boyunca hesap edemedikleri çok önemli bir gerçek vardır. Onlar bu gerçekten habersiz şekilde her türlü ahlaksızlığı uygular, dünyada kendilerince çıkar sağlamaya çalışır, yalan söyler, dine yönelik alaycı davranışlarda bulunur, inananlara iftiralar atar, onlara zarar vermeye çalışırlar... Ancak aslında büyük bir gaflet içindedirler fakat bunun şuurunda değildirler. İlerleyen sayfalarda bu insanların nasıl büyük bir şuursuzluk ve gaflet içinde yaşadıklarını ortaya koyan bu büyük gerçek anlatılacaktır.

## Maddenin Ardındaki Sır

Görme, duyma, koklama, tat alma, dokunma duyularımızın tamamı birbirlerine benzer bir işleyişe sahiptir. Dışarıdaki nesnelerden gelen etkiler (ses, koku, tat, görüntü, sertlik vs.), sinirlerimiz vasıtasıyla beyindeki duyu merkezlerine aktarılır. Beyne ulaşan söz konusu etkilerin tamamı elektrik sinyallerinden ibarettir. Örneğin görme işlemi sırasında

dışarıdaki bir kaynaktan gelen ışık demetleri (fotonlar) gözün arka tarafındaki retinaya ulaşır ve burada bir dizi işlem sonucunda elektrik sinyallerine dönüştürülür. Bu sinyaller, sinirler vasıtasıyla beynin görme merkezine iletilir. Ve biz de, birkaç santimetreküplük görme merkezinde rengarenk, pırıl pırıl, eni, boyu, derinliği olan bir dünya algılarız.

Aynı sistem diğer duyularımız için de geçerlidir. Tatlar dilimizdeki bazı hücreler tarafından, kokular burun epitelyumundaki hücreler tarafından, dokunmaya ait hisler (sertlik, yumuşaklık vs.) deri altına yerleştirilmiş özel algılayıcılar tarafından, sesler ise kulaktaki özel bir mekanizma tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülerek beyindeki ilgili merkezlere gönderilir ve o merkezlerde algılanırlar.

Konuyu daha netleştirmek için şöyle örneklendirebiliriz: Şu an bir bardak kahve içtiğinizi düşünelim. Elinizde tuttuğunuz bardağın sertliği ve sıcaklığı deri altındaki özel algılayıcılar tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülerek beyne iletilir. Aynı zamanda kahveye ait keskin koku, onu yudumladığınız anda hissettiğiniz acı tat ve bardağa baktığınızda gördüğünüz koyu kahverengi renk de ilgili duyularınıza ait sinirler tarafından beyne ulaştırılan birer elektrik akımıdır. Hemen arkasından masaya koyarken bardağın cama çarpmasıyla çıkan ses de kulağınız tarafından algılanıp beyne elektrik sinyali olarak gönderilir. Ve bu algıların tümü beyindeki birbirinden farklı ama birbiriyle ortak çalışan duyu merkezleri tarafından yorumlanır. Siz de bu yorumun bir sonucu olarak bir bardak kahve içtiğinizi düşünürsünüz. Yani aslında herşey beyindeki duyu merkezlerinde olup bitmektedir ama siz tüm bu algılarınızın somut bir varlığı olduğunu zannedersiniz.

Oysa bu noktada yanılırsınız çünkü aslı beyninizin dışında var olan maddesel dünyaya ulaşmanız imkansızdır. Muhatap olduğunuz tüm nesneler, gerçekte görme, işitme, dokunma gibi algıların toplamından ibarettir. Algı merkezlerindeki bilgileri değerlendiren beyniniz, yaşamınız boyunca maddenin dışınızdaki "aslı" ile değil, beyninizdeki kopyaları ile muhatap olur. Siz ise bu kopyaları dışınızdaki gerçek madde zannederek yanılırsınız.

Kuşkusuz bu, üzerinde detaylı olarak düşünülmesi gereken çok önemli bir gerçektir. Şimdiye kadar dışarı baktığınızda gördüğünüz herşeyin mutlak varlıklar olduğunu zannetmiş olabilirsiniz. Oysa bilimin de gösterdiği gibi muhatap olduğunuz herşey algılarınızın toplamından ibarettir. Burada kısaca özetlenen, yaşamınızda farkına varabileceğiniz en büyük gerçeklerden biridir.

## Yapay Olarak Oluşturulan "Dış Dünya"

Buraya kadar anlattığımız fiziksel gerçekler bizi tartışılmaz bir sonuca ulaştırır: Bizim gördüğümüz, dokunduğumuz, duyduğumuz ve adına "madde", "dünya" ya da "evren" dediğimiz kavramlar, aslında beynimizde yorumlanan elektrik sinyalleridir. Biz hiçbir zaman maddenin, beynimiz dışındaki, var olan aslına ulaşamayız. Ancak, dış dünyanın beynimizde oluşan görüntüsünü görür, duyar ve tadarız.

Tanıdığımız tek dünya, zihnimizin içinde olan, orada çizilen, seslendirilen ve renklendirilen, kısacası zihnimizde meydana gelen bir dünyadır. Beynimizde seyrettiğimiz bu algılar kimi zaman "yapay" bir kaynaktan da geliyor olabilirler. Herhangi bir şekilde beynin uyarılması ile tüm duyular harekete geçebilir, hisler, görüntüler ve sesler oluşabilir. Maddesel karşılıkları olmayan algıları gerçek zannederek aldanmak çok kolaydır. Rüyalarımız bunun en açık delilidir.

Rüya görürken, bedeniniz genellikle karanlık ve sessiz bir odada, hareketsiz bir şekilde yatmaktadır ve gözleriniz de kapalıdır. Dışarıdan beyninizin algılayabilmesi için size ulaşan ne ışık, ne ses, ne de benzeri bir şey yoktur. Ancak, rüyanız boyunca uyanıkken yaşadıklarınızın çok benzerlerini, aynı canlılıkta yaşarsınız. Rüyada da sabah uyanır, işe yetişmeye çalışırsınız. Veya tatile çıkar, deniz kenarına gider, orada Güneş'in sıcaklığını hissedersiniz.

Üstelik rüya sırasında, gördüklerinizin gerçekliğinden kesinlikle kuşku duymaz, ancak uyandıktan sonra düşününce hepsinin bir rüya olduğunu anlarsınız. Rüyanızda korku, heyecan, sevinç, üzüntü gibi duygular yaşarken aynı zamanda çeşitli görüntüler görür, sesler duyar, maddenin sertliğini hissedersiniz. Ancak ortada bu hislere, algılara sebep olacak hiçbir kaynak yoktur. Hala karanlık ve sessiz bir odada yatmaktasınızdır.

Rüyada tamamen gerçek gibi duran olaylar yaşar, insanlar, nesneler, ortamlar görürsünüz. Ama hepsi birer algıdan başka bir şey değildir. Rüya ile "gerçek dünya" arasında ise temel bir fark yoktur; her ikisi de zihinde yaşanır.

## Algılayan Kim?

İçinde yaşadığımızı sandığımız ve "dış dünya" adını verdiğimiz maddesel dünyanın aslında beynimizde oluştuğuna kuşku yoktur. Ama asıl önemli soru burada ortaya çıkar: Bildiğimiz bütün maddesel varlıklar gerçekte birer algı ise, o halde beynimiz nedir? Beynimiz de kolumuz, bacağımız ya da başka herhangi bir nesne gibi maddesel dünyanın bir parçası olduğuna göre, o da diğer maddeler gibi bir algı olmalıdır.

Rüyadaki ortamla gerçek hayat dediğimiz ortam arasında herhangi

bir fiziksel fark olmadığını biliyoruz. Öyleyse, bize gerçek hayat dediğimiz ortamda, "nerede görüyorsun?" sorusu sorulduğunda da "beynimde" cevabını vermenin bir anlamı yoktur. Her iki durumda da gören ve algılayan irade, bir et parçası niteliğindeki beyin değildir. Buraya kadar hep dış dünyanın bir kopyasını beynimizde izlediğimizden söz ettik. Bunun önemli bir sonucu, dış dünyanın var olan aslını hiç bir zaman tam olarak bilemeyeceğimizdir.

En az bu kadar önemli olan ikinci bir gerçek ise, beynimizde izlediğimiz bu dünyayı izleyen "irade"nin, beynin kendisi olamayacağıdır. Beyin, kendisine gelen verileri işleyen ve görüntüye çeviren bir bilgisayar-monitör sistemi gibidir; ama dikkat edilirse bilgisayarlar kendi kendilerini izlemezler. Varlıklarının şuurunda da değildirler. Bu şuuru aramak için beyni analiz ettiğimizde karşımıza, diğer canlı organlarda da bulunan protein ve yağ molekülleri gibi moleküllerden daha farklı bir malzeme çıkmaz. Yani beyin dediğimiz et parçasında, görüntüleri seyrederek yorumlayacak, bilinci oluşturacak, kısacası "ben" dediğimiz şeyi yaratabilecek bir şey yoktur.

Elinizdeki kitap, içinde oturduğunuz oda, kısaca önünüzdeki bütün görüntüler beyninizin içinde görülmektedir. Peki bu görüntüleri atomlar mı görüyor? Hem de kör, sağır, bilinçsiz atomlar... Neden atomların bir kısmı bu özellikleri kazanmış da, diğerleri kazanamamış?... Düşünmemiz, kavramamız, hatırlamamız, sevinmemiz, üzülmemiz, bütün bunlar bu atomların arasındaki kimyasal reaksiyonlardan mı ibaret?

Bu soruları dikkatle düşündüğümüzde, atomlarda irade aramanın bir anlamı olmadığını görürüz. Açıktır ki, gören, işiten ve hisseden varlık, madde ötesinde bir varlıktır. Bu varlık "canlı"dır ve ne madde, ne de görüntüdür. Bu varlık vücut görüntümüzü kullanarak önündeki algılarla muhatap olur.

**İşte bu varlık "Ruh"tur.**

Bu satırları yazan ve okuyan akıllı varlıklar, birer atom ve molekül yığını -ve bunların arasındaki kimyasal reaksiyonlar- değil, birer "ruh"tur.

## Bize En Yakın Varlık Allah'tır

İnsanlar birer madde yığını değil, birer "ruh" olduklarına göre dış dünya dediğimiz algılar bütününü ruhumuza hissettiren, daha doğrusu bunları hiç durmaksızın yaratan kimdir?

Kuşkusuz bu sorunun cevabı son derece açıktır. İnsana "ruhundan üfleyen" Allah, çevremizdeki herşeyin Yaratıcısı'dır. Bu algıların tek kaynağı da O'dur. Allah'ın yaratması dışında herhangi bir şeyin varlığı söz konusu değildir. Allah bir ayetinde herşeyi sürekli yarattığını, yaratmayı

durdurduğu takdirde ise gördüğümüz hiçbir şeyin varlığını sürdüremeyeceğini şöyle haber vermiştir:

**Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (yok olurlar, yıkılırlar) (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, Kendisi'nden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 41)**

Elbette bu ayette maddesel evrenin Allah'ın kudreti altında tutulması anlatılmaktadır. Allah evreni, dünyayı, dağları, canlı cansız tüm varlıkları yaratmıştır ve onları her an kudreti altında tutmaktadır. Allah'ın Halik sıfatı bu maddesel evrende tecelli etmektedir. Allah Halik'tir, yani herşeyi yaratan, yoktan var edendir. Bu da bize göstermektedir ki, beynimizin dışında, Allah'ın yarattığı varlıklardan oluşan maddesel bir evren vardır. Ancak, Allah bir mucize ve yaratışındaki üstünlüğün ve sonsuz ilminin bir tecellisi olarak, bu maddesel evreni bize bir "hayal", "gölge" veya "görüntü" gibi izlettirir. Allah'ın yaratışındaki mükemmeliğin bir sonucu olarak, insan beyninin dışındaki dünyaya asla ulaşamaz. Bu gerçek maddesel evreni bilen sadece Allah'tır.

Fatır Suresi'ndeki ayetin bir başka tevili de, insanların görmekte oldukları maddesel evren görüntülerini de Allah'ın her an tutmakta olduğudur. (En doğrusunu Allah bilir.) Allah zihnimize dünya görüntüsünü göstermemeyi dilese, tüm evren bizim için yok olur ve bir daha asla ona ulaşamayız.

Bizim maddesel evrenin kendisine asla ulaşamadığımız gerçeği, insanların pek çoğunun aklını meşgul eden "Allah nerede?" sorusunun da cevabını ortaya çıkarır.

İnsanların çoğu, Allah'ın gücünü kavrayamadıklarından, O'nu göklerde bir yerlerde bulunan ve dünya işlerine müdahale etmeyen bir varlık olarak düşünürler. (Allah'ı tenzih ederiz) Bu yanlış mantığın temeli, evrenin bir maddeler bütünü olduğu, Allah'ın ise bu maddelerin "dışında" bir yerlerde bulunduğu şeklindedir.

Oysa, şimdiye dek incelediğimiz gibi, maddesel evrene hiç bir zaman ulaşamadığımız gibi, onun mahiyetini de tam olarak bilemeyiz. Tek bildiğimiz, tüm bunları yaratan Yaratıcı'nın, yani Allah'ın varlığıdır. İmam Rabbani gibi büyük İslam alimleri, bu gerçeği ifade etmek için "var olan tek mutlak varlık sadece Allah'tır, O'ndan başka herşey "gölge varlıklardır" demişlerdir. Çünkü gördüğümüz dünya zihnimizdedir ve bunun dış dünyadaki karşılığına ulaşmamız kesinlikle imkansızdır. Böyle olunca da, Allah'ın, hiç bir zaman ulaşamadığımız bir maddi evrenin "dışında"

olduğunu düşünmek yanlış olur.

Allah gerçekte "her yerde"dir ve her yeri kaplamaktadır. Bu gerçek Kuran'da şöyle açıklanır:

**...O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek Yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)**

**Dikkatli olun; gerçekten onlar, Rablerine kavuşmaktan yana derin bir kuşku içindedirler. Dikkatli olun; gerçekten O, herşeyi sarıp-kuşatandır. (Fussilet Suresi, 54)**

Allah'ın mekandan münezzeh olduğu ve her yeri çepeçevre kuşattığı gerçeği bir başka ayette de şöyle belirtilmektedir:

**Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah kuşatandır, bilendir. (Bakara Suresi, 115)**

İnsan kendisine en yakın olan varlığın yine kendisi olduğunu sanarak yanılır. Oysa Allah bize, kendimizden bile daha yakındır. **"Hele can boğaza gelip dayandığında, ki o sırada siz (sadece) bakıp-durursunuz, Biz ona sizden daha yakınız; ancak görmezsiniz."** (Vakıa Suresi, 83-85) ayetleriyle de bu gerçeğe dikkat çekmiştir. Ancak ayette de bildirildiği gibi insanlar gözleriyle görmedikleri için bu olağanüstü gerçekten habersiz yaşarlar.

Öte yandan, İmam Rabbani'nin ifadesiyle bir gölge varlıktan başka bir şey olmayan insanın, Allah'tan bağımsız bir güce sahip olması da mümkün değildir. Nitekim **"Sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır"** (Saffat Suresi, 96) ayeti yaşadığımız tüm olayların Allah'ın kontrolü altında gerçekleştiğini gösterir. Kuran'da bu gerçek bildirilmekte ve **"... attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı..."** (Enfal Suresi, 17) ayetiyle, hiçbir fiilin Allah'tan bağımsız olmadığı vurgulanmaktadır. İnsan gölge varlık olduğu için atma eylemini yapan kendisi olamaz. Ancak Allah bu gölge varlığa kendisinin attığı hissini vermektedir. Gerçekte ise tüm fiilleri gerçekleştiren Allah'tır.

Gerçek budur. Bir insan bunu kabullenmek istemeyebilir, kendisini Allah'tan bağımsız bir varlık sanmaya devam edebilir, ama bu hiçbir şeyi değiştirmez.

## Sahip Olunan Herşey Aslında Hayaldir...

Açıkça görüldüğü gibi, bizim "dış dünya" ile doğrudan muhatap olmadığımız, Allah'ın sürekli ruhumuza gösterdiği bir kopyası ile muhatap olduğumuz bilimsel ve mantıksal bir gerçektir. Ne var ki insanlar bunu pek düşünmek istemezler.

Bu konuda biraz samimi ve cesur düşünecek olursanız, evinizin, içindeki eşyalarınızın veya antikalarınızın, yazlığınızın, yeni aldığınız arabanızın, ofisinizin, mücevherlerinizin, bankadaki hesabınızın, gardrobunuzun, eşinizin, çocuklarınızın, iş arkadaşlarınızın ve sahip olduğunuz diğer şeylerin de, aslında zihninizde olduğu gerçeğini fark edersiniz. Etrafınızda gördüğünüz, duyduğunuz, kokladığınız kısacası beş duyunuzla algıladığınız herşey bu "kopya dünya"ya aittir; en sevdiğiniz sanatçının sesi, oturduğunuz iskemlenin sertliği, kokusu hoşunuza giden bir parfüm, sizi ısıtan Güneş, renkleriyle göz alıcı bir çiçek, pencerenizin dışında uçan bir kuş, denizin üzerinde hızla ilerleyen sürat motoru, bol ürün veren bahçeniz, işinizde kullandığınız bilgisayar ya da dünyadaki en kaliteli teknolojiye sahip müzik setiniz...

Gerçek budur, çünkü dünya yalnızca insanı denemek için yaratılan bir alemdir. İnsanlar kısa yaşamları boyunca asla gerçeğine ulaşamayacakları algılarla denenirler. Bu algılar ise, özellikle süslü ve çekici gösterilir. Bu gerçek, Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

**"Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır." (Al-i İmran Suresi, 14)**

İnsanların çoğu sahip oldukları ya da olmaya çalıştıkları malların, paraların, yığdıkları altınların, gümüşlerin, dolarların, mücevherlerin, taşıdıkları hesap cüzdanlarının, kredi kartlarının, kullandıkları dolaplar dolusu kıyafetlerin, son model arabaların, kısacası her türlü zenginliğin büyüsüyle dinlerini bir kenara bırakır, ahireti unutur ve yalnızca dünyaya yönelirler. "İşim var", "ideallerim var", "sorumluluklarım var", "vaktim kısıtlı", "işlerim var", "ileride yapacağım" diyerek, dünyanın "süslü ve çekici" yüzüne aldanarak oruç tutmaz, 5 vakit namazlarını kılmaz, mallarını fakirlere vermez, ahirette kazanç sağlayacakları ibadetlere yönelmezler. Aksine yalnızca dünyada kazanç sağlamaya çalışarak ömürlerini tüketirler. **"Onlar, dünya hayatından dışta olanı bilirler, ahiretten ise gafildirler"** (Rum Suresi, 7) ayetinde işte tam bu yanılgı

tarif edilir.

Kitabın bu bölümünde anlattığımız gerçek ise, bütün bu hırsları ve bağlılıkları anlamsızlaştırması açısından çok önemlidir. Çünkü bu gerçeğin anlaşılması, insanların sahip oldukları ve olmaya çalıştıkları herşeyin, hırsla sahip oldukları mülklerinin, varlıklarıyla övündükleri çocuklarının, kendilerine en yakın sandıkları eşlerinin, en sevdikleri arkadaşlarının, bedenlerinin, bir üstünlük olarak gördükleri mevkilerinin, okudukları okulların, geçirdikleri tatillerin birer gölge varlıktan ibaret olduğunu göstermektedir. Bu durumda bunlar adına yapılan hırslar, geçirilen zamanlar, harcanan çabalar da boşunadır.

O halde bazı insanlar sahip oldukları mal ve mülkleriyle, yatlarıyla, helikopterleriyle, fabrikalarıyla, holdingleriyle, köşkleriyle, arazileriyle sanki bunların aslı ile muhatap olabilirmiş gibi övündükleri zaman küçük düşmektedirler. Yatlarında "kasılarak" dolaşan zenginler, arkadaşlarına arabalarıyla gösteriş yapanlar, zenginliklerini her fırsatta dile getirenler, mevkilerinin kendilerini herkesten üstün kıldığını zannedenler, bunlarla gösteriş yaptıklarını sananlar, aslında zihinlerindeki görüntüler ile gösteriş yaptıklarını anladıklarında ne duruma düşeceklerini bilmelidirler.

Bunların benzerlerini rüyalarında da sık sık görürler. Rüyalarında da evleri, çok süratli arabaları, son derece değerli mücevherleri, tomar tomar dolarları, yığın yığın altın ve gümüşleri vardır. Rüyalarında da yüksek bir mevkide bulunurlar, binlerce kişinin çalıştığı bir fabrikaları olur, pek çok insana hükmedebilecek bir güçleri olur, herkesin hayran kaldığı kıyafetler giyerler... Ancak nasıl rüyada sahip oldukları ile övünmek onları komik duruma düşürürse, aynı şekilde bu dünyada muhatap oldukları görüntüyle övünmek de buna eşdeğerdir. Rüyalarında gördükleri de, bu dünyada muhatap oldukları da sonuçta zihinlerindeki birer görüntüden ibarettir.

Bunun gibi dünyada yaşadıkları olaylara gösterdikleri tepkiler de, gerçeği anladıklarında insanları utandıracaktır. Kendini kaybetmiş şekilde kavga edenler, bağırıp çağıranlar, dolandırıcılık yapanlar, rüşvet alanlar, sahtekarlık düzenleyenler, yalan söyleyenler, cimrilik yapanlar, insanların canını yakanlar, onları dövüp sövenler, gözü dönmüş saldırganlar, içleri makam mevki hırsı ile dolu olanlar, haset edenler, gösteriş yapmaya çalışanlar, kendilerini yüceltmek için uğraşanlar ve diğerleri, bir hayal içinde bunları yaptıklarını fark ettiklerinde rezil olacaklardır.

Bilinmelidir ki, tüm evreni yaratan ve her insana ayrı ayrı gösteren Allah olduğuna göre, bu dünyadaki tüm malın gerçek sahibi de yalnızca Allah'tır. Nitekim bu gerçek Kuran'da özellikle haber verilir:

**Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, herşeyi**

**kuşatandır. (Nisa Suresi, 126)**

Aslı ile muhatap olunamayan hırslar uğruna dini bir kenara bırakmak ve bunun neticesinde sonsuz yaşamı kaybetmek ise, çok büyük bir akılsızlıktır. Dahası insana sonsuz kayıp getirir.

Bu konuda şu nokta çok iyi anlaşılmalıdır: Karşı karşıya olduğumuz gerçek, "tüm bu sahip olduğunuz ve hırsını yaptığınız mallar, zenginlikler, çocuklar, eşler, arkadaşlar, makam-mevki ileride yok olacaktır, o yüzden bir anlamı yoktur" dememektedir. "Bu sahip olduklarınızın hiçbirinin aslı ile şu anda zaten muhatap değilsiniz, hepsi yalnızca beyninizde izlediğiniz bir algıdan ibaret, Allah'ın sizi denemek için gösterdiği birer görüntü" demektedir. Dikkat ederseniz ikisi arasında çok büyük bir fark vardır.

İnsan bu gerçeği şu an kabul etmek istemese ve tüm sahip olduklarını var kabul ederek kendini aldatsa bile, sonuçta ölümünün ardından yeniden dirildiğinde, yani ahirette herşey çok net ortaya çıkacaktır. O gün insanın **"görüş gücü keskinleşecek"** (Kaf Suresi, 22) ve herşeyi çok daha açık fark edecektir. Ama eğer dünyadaki yaşamını hayali amaçlar peşinde koşarak **harcamışsa, orada hiç yaşamamış olmayı dileyecek, "keşke o ölüm kesip bitirseydi, malım bana hiçbir yarar sağlayamadı, güç ve kudretim yok olup gitti"** diyerek helak olacaktır. (Hakka Suresi, 27-29)

Akıllı bir insana düşen ise, tüm kainatın bu en büyük gerçeğini zaman varken burada kavramaya çalışmaktır. Aksi halde bütün ömrünü hayaller peşinde koşmaya harcayıp sonunda büyük bir yıkıma uğrar. Allah, dünyada hayaller (ya da "seraplar") peşinde koşup herşeyin Yaratıcısı olan Allah'ı unutan bu insanların son durumlarını şöyle bildirmektedir:

**İnkar edenler; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabı çok seri görendir. (Nur Suresi, 39)**

## Materyalistler Tarihin En Büyük Tuzağına Düşmüşlerdir

Maddenin aslına ulaşamadığımız gerçeği, modern bilim tarafından ispat edilmiştir ve dahası çok açık, kesin ve güçlü bir biçimde ortaya konmaktadır. Materyalistler tüm felsefelerini üzerine dayandırdıkları maddesel dünyanın, aslında hiç bir zaman aşamayacakları bir algı sınırının ötesinde olduğunu görmekte ve buna karşı hiçbir şey yapamamaktadırlar.

İnsanlık tarihi boyunca materyalist düşünce hep var olmuş ve bu kişiler kendilerinden ve savundukları felsefeden çok emin bir şekilde, kendilerini yaratmış olan Allah'a baş kaldırmışlardı. Ortaya attıkları senaryoya göre madde ezeli ve ebedidir ve tüm bunların bir yaratıcısı olamazdı. Bu kişiler yalnızca kibirlerinden dolayı, Allah'ı reddederlerken muhatap olduklarını zannettikleri maddenin ardına sığınmışlardı. Bu felsefeden öylesine eminlerdi ki, hiçbir zaman bunun aksini ispatlayacak bir açıklama getirilemeyeceğini düşünüyorlardı.

İşte bu yüzden, maddenin aslı ile ilgili olarak bu bölümde anlatılan gerçekler bu kişileri büyük bir şaşkınlığa düşürmüştür. Çünkü burada anlatılanlar felsefelerini temelden yıkıp atmış, üzerinde tartışmaya dahi imkan bırakmamıştır. Tüm düşüncelerini, hayatlarını, kibirlerini ve inkarlarını üzerine bina ettikleri madde, ellerinden bir çırpıda uçup gitmiştir. Hiç bir insan maddenin aslını görmemiştir ki, buna dayalı bir felsefe olabilsin. Allah'ın bir sıfatı, inkarcılara tuzak kurmasıdır. Kuran'da, **"... Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır"** (Enfal Suresi, 30) ayetiyle işte bu gerçek bildirilir.

İşte Allah, maddeyi mutlak bir varlık zannettirerek materyalistleri tuzağa düşürmüş ve onları tarihte benzeri görülmemiş şekilde küçültmüştür. Mallarını, mülklerini, mevkilerini, ünvanlarını, içinde bulundukları toplumu, tüm dünyayı mutlak varlık sanmışlar, üstelik bunlara güvenerek Allah'a karşı büyüklenmişlerdir. Böbürlenerek Allah'a isyan etmiş ve inkarda ileri gitmişlerdir. Bunları yaparken de güç aldıkları tek şey maddenin mutlaklığı inancı olmuştur. Ama öyle bir anlayış eksikliği içine düşmüşlerdir ki, Allah'ın kendilerini çepeçevre sarıp kuşattığını hiç düşünmemişlerdir. Allah inkarcıların anlayışsızlıkları sonucunda

düşecekleri durumu Kuran'da şöyle haber vermiştir:

**Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (Tur Suresi, 42)**

Bu, belki de tarihin gördüğü en büyük yenilgidir. Materyalistler kendilerince büyüklenirken, dinle ve iman edenlerle alay ederken aslında büyük bir oyuna gelmişler, Allah'a karşı çirkin bir cesaret göstererek açtıkları savaşta kesin olarak yenilmişlerdir.

Kuran'da haber verilen, **"Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli-düzenler kursunlar diye- oranın suçlu günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar"** (Enam Suresi, 123) ayeti Yaratıcımız olan Allah'a başkaldıran bu gibi inkarcıların nasıl bir şuursuzluk içinde olduklarını ve nasıl bir sonla karşılaşacaklarını en açık şekilde haber verir.

Bir başka ayette ise bu gerçek şöyle vurgulanır:

**(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (Bakara Suresi, 9)**

İnkarcılar kendilerince tuzak kurmaya kalkışırlarken ayetteki "şuuruna varmazlar" ifadesiyle açıklandığı gibi, çok önemli bir gerçeği fark edememişlerdir: Yaşadıkları tüm olayların aslında zihinlerinde gerçekleştiğini ve işledikleri her fiil gibi, kurdukları tuzakların da zihinlerinde olduğu gerçeğini... Bu kavrayışsızlıkları sebebiyle de, Allah ile yalnız olduklarını unutarak kendi kendilerini hileli bir düzene düşürmüşlerdir.

Her dönemde Allah inkarcıların tüm hileli düzenlerini temelinden yıkacak bir gerçekle onları yüz yüze getirmiştir. Allah **"... hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır"** (Nisa Suresi, 76) ayetiyle, bu düzenlerin daha ilk kuruldukları anda sonuçlarının yıkım olacağını da haber vermiştir. Ve müminleri de **"... onların hileli düzenleri size hiçbir zarar veremez..."** (Al-i İmran Suresi, 120) ayetiyle müjdelemiştir.

Allah bir başka ayetinde, **"İnkar edenlerin işleri bir seraba benzer, susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur..."** (Nur Suresi, 39) şeklinde haber verir. Materyalizm de bu ayette işaret edildiği gibi, isyan edenler ve dünya hayatlarını dinle alay ederek geçirenler için bir "serap" oluşturur; ona güvenerek ellerini uzattıklarında, bu felsefenin aldatıcılığını anlarlar. Allah

onları böyle bir serapla kandırmış, maddeyi mutlak varlık gibi göstermiştir. "Koskoca" insanlar, profesörler, astronomlar, biyologlar, fizikçiler, ünvanları, mevkileri her ne olursa olsun maddeyi kendilerine ilah edinmeleri sebebiyle bu oyuna gelmişler, birer çocuk gibi aldanmış ve küçük düşmüşlerdir. Hiçbir zaman aslına ulaşamadıkları maddeyi mutlak sanarak onun üzerine felsefelerini, ideolojilerini kurmuşlar, hakkında ciddi tartışmalara girmişler, alaycı anlatımlar kullanmışlardır. Tüm bunlardan dolayı da kendilerini çok akıllı saymışlar, evrenin gerçeği hakkında fikir yürütebileceklerini düşünmüşler ve en önemlisi kendi sınırlı akıllarıyla Allah'ı yorumlayabileceklerini sanmışlardır. Allah, onların içine düştükleri bu durumu bir ayette şöyle bildirir:

**Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi 54)**

Dünyada bazı tuzaklardan kurtulmak mümkün olabilir; ancak Allah'ın inkar edenlere kurduğu bu tuzak öyle sağlamdır ki, asla bir kurtuluş imkanları kalmamıştır. Ne yaparlarsa yapsınlar, kime başvururlarsa vursunlar, kendilerini kurtaracak, Allah'tan başka bir yardımcı bulmaları da mümkün değildir. Yüce Allah'ın Kuran'da haber verdiği gibi, **"... kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır."** (Nisa Suresi, 173)

Materyalistler böyle bir tuzağa düşeceklerini hiç beklemiyorlardı. 21. yüzyılın bütün imkanları ellerindeyken rahatça inkarda diretebileceklerini ve insanları da inkara sürükleyebileceklerini sanıyorlardı. Allah inkarcıların tarih boyunca taşıdıkları bu zihniyeti ve uğradıkları sonu Kuran'da şöyle haber vermiştir:

**Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli düzenin uğradığı sona bir bak; Biz, onları ve kavimlerini topluca yok ettik. (Neml Suresi, 50-51)**

Ayetlerde anlatılan gerçeğin bir anlamı da şudur: Materyalistlere sahip oldukları herşeyin aslında zihinlerinde olduğu açıklanmış, yani ellerindeki herşey topluca yok edilmiştir. Ve onlar, mutlak varlık zannettikleri mallarının, fabrikalarının, altınlarının, dolarlarının, çocuklarının, eşlerinin, dostlarının, makam ve mevkilerinin, hatta kendi bedenlerinin ellerinin arasından kayıp gittiğine şahitlik ederken, bir

anlamda "yok olmuşlardır". Maddenin değil, Allah'ın mutlak varlık olduğu gerçeğiyle yüz yüze gelmişlerdir. Kuşkusuz bu gerçeğin farkına varmak materyalistler için olabilecek en dehşet verici olaydır. Çünkü çok güvendikleri maddenin kendilerinden aşılmaz bir sınır ile ayrılmış olması, kendi tabirleri ile onlar için henüz dünyadayken, "ölmeden bir ölüm" hükmündedir.

Bu gerçekle birlikte, bir Allah, bir de kendileri kalmıştır. Nitekim Allah, **"kendisini tek olarak (ve yapayalnız) yarattığım (şu adam)ı Bana bırak"** (Müddessir Suresi, 11) ayetiyle, her insanın Kendi Katında aslında yapayalnız olduğu gerçeğine dikkat çekmiştir. Bu olağanüstü gerçek daha pek çok ayetle haber verilmiştir:

**Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geldiniz ve size lütfettiklerimizi arkanızda bıraktınız... (Enam Suresi, 94)**

**Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir. (Meryem Suresi, 95)**

Bu ayetlerde anlatılan gerçeğin bir manası da şudur: Maddeyi ilah edinenler, Allah'tan gelmiş ve yine O'na dönmüş ya da dönmeyi beklemektedirler. Onlar isteseler de, istemeseler de Allah'a teslim olmuşlardır. Şimdi herkes gibi hesap gününü beklemektedirler ve o gün hepsi tek tek sorguya çekileceklerdir. Her ne kadar anlamak istemeseler de...

## Konunun Önemi

Bu bölümde anlattığımız maddenin ardındaki sır konusunu doğru kavramak son derece önemlidir. Gördüğümüz tüm varlıklar, dağlar, ovalar, çiçekler, insanlar, denizler, kısacası gördüğümüz herşey, Allah'ın Kuran'da var olduğunu, yoktan var ettiğini belirttiği her varlık, yaratılmıştır ve vardır. Ancak, insanlar bu varlıkların asıllarını duyu organları yoluyla göremez veya hissedemez veya duyamazlar. Gördükleri ve hissettikleri, bu varlıkların beyinlerindeki kopyalarıdır. Bu ilmi bir gerçektir ve bugün başta tıp fakülteleri olmak üzere tüm okullarda öğretilen bilimsel bir konudur. Örneğin şu anda bu yazıyı okuyan bir insan, bu yazının aslını göremez, bu yazının aslına dokunamaz.

Bu yazının aslından gelen ışık, insanın gözündeki bazı hücreler tarafından elektrik sinyaline dönüştürülür. Bu elektrik sinyali, beynin arkasındaki görme merkezine giderek, bu merkezi uyarır. Ve insanın

beyninin arkasında bu yazının görüntüsü oluşur. Yani siz şu anda gözünüzle, gözünüzün önündeki bir yazıyı okumuyorsunuz. Bu yazı sizin beyninizin arkasındaki görme merkezinde oluşuyor. Sizin okuduğunuz yazı, beyninizin arkasındaki "kopya yazı"dır. Bu yazının aslını ise Yüce Allah görür.

Ancak unutulmamalıdır ki, maddenin beynimizde oluşan bir hayal olması onu "yok" hale getirmez. Bize, insanın muhatap olduğu maddenin mahiyeti hakkında bilgi verir, ki bu da maddenin aslı ile hiçbir insanın muhatap olamadığı gerçeğidir. Kaldı ki dışarıda maddenin varlığını, bizden başka gören varlıklar da vardır. Allah'ın melekleri, yazıcı olarak tayin ettiği elçileri de bu dünyaya şahitlik etmektedirler:

**Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken O, söz olarak (herhangi bir şey) söylemeyiversin, mutlaka yanında hazır bir gözetleyici vardır. (Kaf Suresi, 17-18)**

Herşeyden önemlisi, en başta Allah herşeyi görmektedir. Bu dünyayı her türlü detayıyla Allah yaratmıştır ve Allah her haliyle görmektedir. Kuran ayetlerinde şöyle haber verilmektedir:

**... Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (Bakara Suresi, 233)**

**De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir." (İsra Suresi, 96)**

Ayrıca unutmamak gerekir ki, Allah tüm olayları "Levh-i Mahfuz" isimli kitapta kayıtlı tutmaktadır. Biz görmesek de bunların tamamı Levh-i Mahfuz'da vardır. Herşeyin, Allah'ın Katında, Levh-i Mahfuz olarak isimlendirilen "Ana Kitap"ta saklandığı şöyle bildirilmektedir:

**Şüphesiz o, Bizim Katımız'da olan Ana Kitap'tadır; çok Yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (Zuhruf Suresi, 4)**

**... Katımız'da (bütün bunları) saklayıp-koruyan bir kitap vardır. (Kaf Suresi, 4)**

**Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (Neml Suresi, 75 )**

# SONUÇ

Kitabın başından itibaren anlatılanlar okuyanların "dinsizliğin dinleri"nin oluşturduğu ciddi tehlikeleri fark etmeleri ve kendi üzerlerine düşen büyük sorumluluğun farkına varmaları amacıyla yazılmıştır. İyiliği emredip, kötülükten men etmek birbirlerinin velileri olan müminlere Allah'ın emrettiği önemli bir ibadettir. Kitap boyunca bu şerefli sorumluluk hatırlatılmıştır. Bu hatırlatmayı duyan veya okuyan kişinin önünde iki seçenek vardır: Bunlardan birincisi "nasıl olsa bir yapan çıkar" diye düşünüp kendini geride tutmak, ikincisi ise bu Allah'ın kendisine yüklediği sorumluluğun bilincine vararak hemen harekete geçmektir.

İnananların önünde güzel bir örnek olarak bu konuda öncü olan peygamberler ve salih müminler bulunmaktadır. Kuran'da kıssaları anlatılan peygamberlerin ve onların yanlarındaki salih müminlerin tamamı dinsizlikle fikri olarak mücadele etmişler, dinsiz fikirleri yok etmek için tarih boyunca insanlara Allah'ın birliğini anlatmak için çaba sarf etmişlerdir. İnsanlara ulaşabilmek için pek çok yolu denemişlerdir ve bu uğurda hiçbir engel onları durduramamıştır. Bu kutlu insanların dinsizlikle mücadele konusundaki azimleri, kararlılıkları, sabırları ve cesaretleri tüm inananlara örnek olmalıdır.

Yakın tarihimizde yaşamış ve hayatı müminlere önemli bir örnek teşkil eden pek çok önemli İslam alimi de vardır. Örneğin Bediüzzaman Said Nursi çok zor koşullar altında, her türlü fedakarlığı göstererek dinsizliğin dinleri ile mücadele etmiş, devletini ve milletini bu tehlikeden korumak için canıyla ve malıyla sabırlı bir uğraş vermiş mübarek bir şahsiyettir. Ve Bediüzzaman'ın şu sözleri vicdan ve akıl sahibi tüm insanlara "dinsizliğin dinleri ile mücadele" konusunda büyük bir şevk verecektir:

Bir tek gayem vardır: O da mezara yaklaştığım bu zamanda, İslam memleketi olan bu vatanda bolşevik baykuşlarının sesini işitiyoruz. Bu ses, alem-i İslamın iman esaslarını zedeliyor. Halkı, bilhassa gençleri imansız yaparak kendisine bağlıyor. Ben bütün mevcudiyetimle bunlarla mücadele ederek gençleri ve Müslümanları imana davet ediyorum. Bu imansız kitleye karşı mücadele ediyorum. Bu mücahedem ile inşaAllah Allah huzuruna girmek istiyorum. Beni bu gayemden alıkoyanlar da, korkarım ki bolşevikler olsun! Beni serbest bırakınız. Elbirliği ile komünistlikle zehirlenen gençlerin ıslahına ve memleketin imanına, Allah'ın birliğine hizmet edeyim.[26]

Bu satırları okuyan vicdanlı her insan bir an önce harekete geçmeli ve vicdanının sesini dinleyerek kendisine hizmet için yollar aramalıdır.

Allah, iman eden ve diğer insanları da imana davet eden kulları ile, sadece "iman ettim" diyen, ama bu imanın gerektiğirdiği mücadeleden kaçanların arasını ayıracaktır. Bir ayette **"insanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, sınanmadan bırakılacaklarını mı sandılar?"** buyrulur. (Ankebut Suresi, 2) Bir başka ayette ise, dinsizlikle mücadele etmeden gerçek imanın ve cennetin elde edilemeyeceği şöyle bildirilmektedir:

**Yoksa siz, Allah, içinizden cehd edenleri (çaba harcayanları) belirtip-ayırdetmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırdetmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (Al-i İmran Suresi, 142)**

Peygamber Efendimiz (sav)'in iman ile ilgili hadislerinden biri şöyledir:

Sana, arşın altından, cennet hazinelerinden bir söze delalet edeyim mi? Şöyle dersin: "La havle vela kuvvete illa Billah" (Allah'tan başka ne men edecek ve ne de yapacak bir kuvvet vardır.) O zaman Allah buyurur ki: "Kulum teslim oldu ve selamet buldu." (Ramuz el-Ehadis-1, s. 166/3)

# DARWINİZM'İN ÇÖKÜŞÜ

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

## Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

## Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

## "Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir

düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." (Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

## 20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("*New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American*

*Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330*)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (*Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7*)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

## Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, $10^{950}$'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan

diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

## Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma yoluyla, geyikler evrimleşmez, başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüşmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189)*

## Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı

kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

## Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi

de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

## Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

## Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan

gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

## İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

*1- Australopithecus*

*2- Homo habilis*

*3- Homo erectus*

*4- Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower,*

*New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. *(J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)*

Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Time, Kasım 1996)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada

maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

## Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia eder. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit,

istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

## Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl

teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın.

Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa,

ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

## Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

## Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcı'nın eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

## Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim

adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

**Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

**...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

**Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir

kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, **"büyü"**den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

**(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

**Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

**Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.** Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

**... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka**
**bizim hiçbir bilgimiz yok.**
**Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve**
**hikmet sahibi olansın.**
**(Bakara Suresi, 32)**

1. Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London: Burnett Books, 1985
2. Phillip E. Johnson, Defeating Darwinism Intervarsity Press, 1997, s.99
3. George Gaylord Simpson, Life of The Past:An Introduction to Paleontology, New Haven: Yale University Press, 1953.
4. Phillip E. Johnson, Objections Sustained, İntervasity, 1998, USA, s. 69-70
5. Dr. Michael Walker, Quadrant, Ekim 1982, s.44
6. Phillip Johnson, Darwin on Trial, 2.b. Illinois:Intervarsity Press, 1993, s.155
7. Karl Marx-Friedrich Engels, Seçme Yazışmalar 2, 1870-1895, Sol Yayınları, birinci Baskı, Ekim 1996, Ankara, Çev:Yurdakul Fincancı, (Kitabın orjinali Moskova 1975 basımı) (Marx and Engels Corespondence, International Publishers, 1968, Letter from Engels to Florence Kelley Wischnewetsky)
8. Conway Zirkle, Evolution, Marxian Biology and The Social Science, University of Pennsylvania Press, 1959, s.527
9. Conway Zirkle, Evolution, Marxian Biology and The Social Science, University of Pennsylvania Press, 1959, s.85-86
10. Marx – Engels, Seçme Yapıtlar 3, Sol Yayınları, s. 156
11. Kent Hovind, The False Religion df Evolution, http://www.hsv.tis.net/ke4vol/evolve/ndxng.html (Bu kitap sadece internette yayınlanmıştır)
12. Pierre Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, New York: Academic Press, 1977, s. 103
13. Carl Sagan, Cosmos, New York: Random House, 1980, s. 243
14. Risale-i Nur Külliyatı, Sözler, s. 551
15. Phillip E. Johnson, Darwin on Trial, 2.b. Illinois:Intervarsity Press, 1993, s. 128
16. K. Marx, Friedrich Engels, Din Üzerine, s.38
17. Marx, Engels, Lenin, Anarşizm ve Anarko Sendikalizm, s. 282
18. Risale-i Nur Külliyatı, Beşinci Şua, Nesil Yayınları, s. 888
19. Risale-i Nur Külliyatı II, Emirdağ Lahikası, Nesil Yayınları, s. 1183
20. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s.28
21. D.M.S. Watson, "Adaptation", Nature, sayı 124, s. 233
22. Chandra Wickramasinghe, London Daily Express ile bir röportajından, 14 Ağustos 1981
23. Risale-i Nur Külliyatı II, Emirdağ Lahikası, Nesil Yayınları, s. 54

24. Risale-i Nur Külliyatı, Mektubat, s.261
25. Risale-i Nur Külliyatı II, Divan-ı Harbı Örfi, Nesil Yayınları, s. 1921
26. Risale-i Nur Külliyatı II, Şualar, Nesil Yayınları, s.427

Bu kitapta dünya üzerinde hakim olan materyalizm, komünizm gibi ideolojileri, bunların kendilerine sözde bilimsel bir dayanak olarak gördükleri Darwinizm'i ve bunların dışında da dinsizliğe dayalı tüm sistemleri "dinsizliğin dinleri" olarak tanımladık. Çünkü bu ideolojiler, inançlarıyla, uygulamalarıyla, günlük hayata yönelik kurallarıyla dinsiz bir din halini almışlardır. Her birinin adeta ilah olarak gördükleri önderleri, her bir kelimesini ezbere bildikleri ve asla değiştirilemeyecek birer gerçek olarak kabul ettikleri kitapları vardır. Bu sahte dinler çok büyük bir hızla yayılmakta, takipçilerinin sayısı günden güne artmaktadır. Çünkü bunların peşinden gidenler "dinsizliğin dini" ni hakim kılmak için çok ciddi bir çaba içindedirler.

Geçtiğimiz 20. yüzyılda ve içinde bulunduğumuz dönemde, dinsizlik dini belki de tarihte ilk defa bu kadar fazla yayılma imkanı bulmuştur ve bu dinin bağlıları da Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi "hakkı batıl ile geçersiz kılmak için" (Kehf Suresi, 56) mücadele vermektedir. Bu nedenle de özellikle bu dönemde dinsizliğin dininin tüm dayanaklarını fikri anlamda geçersiz kılmak çok büyük bir önem taşımaktadır.

Allah bu şerefli görevi üstlenen kullarına çok önemli bir müjde de vermiştir:

**"Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size" (Enbiya Suresi, 18)**

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli
eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya
bir vesile olacaktır.